

**Soukromá základní umělecká škola
UNIVERSUM, s.r.o.**

ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM

Motto:

Uměním do světa emocí a radosti

Obsah

1.	IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE	3
2.	CHARAKTERISTIKA ŠKOLY	4
2.1	Obory, velikost, další místa poskytovaného vzdělávání.....	4
2.2	Historie a současnost	4
2.3	Charakteristika pedagogického sboru	4
2.4	Dlouhodobé projekty, regionální a mezinárodní spolupráce	5
2.5	Vybavení školy a její podmínky	5
3.	ZAMĚŘENÍ ŠKOLY A JEJÍ VIZE	7
3.1	Zaměření.....	7
3.2	Vize.....	7
4.	VÝCHOVNÉ A VZDĚLÁVACÍ STRATEGIE.....	8
4.1	Strategie pro kompetenci k umělecké komunikaci	8
4.2	Strategie pro kompetenci osobnostně sociální.....	8
4.3	Strategie pro kompetenci kulturní.....	8
5.	VZDĚLÁVACÍ OBSAH UMĚLECKÝCH OBORŮ	9
5.1	HUDEBNÍ OBOR.....	9
5.1.1	Přípravné studium.....	9
5.1.2	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: Hra na klavír.....	12
5.1.3	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: Hra na elektronické klávesové nástroje.....	15
5.1.4	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: Hra na housle.....	18
5.1.5	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: Hra na violoncello	22
5.1.6	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: Hra na zobcovou flétnu.....	26
5.1.7	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: Hra na příčnou flétnu	29
5.1.8	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: Hra na hoboj.....	32
5.1.9	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: Hra na klarinet	35
5.1.10	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: Hra na saxofon	38
5.1.11	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: Hra na trombon.....	41
5.1.12	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: Hra na kytaru.....	43
5.1.13	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: Hra na elektrickou kytaru	46
5.1.14	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: Sólový zpěv	49
5.1.15	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: Hra na akordeon.....	53
5.1.16	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: Skladba	56
5.1.17	Vyučovací předmět: Komorní / souborová hra	60
5.1.18	Vyučovací předmět: Hudební nauka	62
5.2	VÝTVARNÝ OBOR.....	64
5.2.1	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: Výtvarný obor	64
5.3	TANEČNÍ OBOR.....	72
5.3.1	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: Tanec.....	72
5.4	LITERÁRNĚ-DRAMATICKÝ OBOR.....	80
5.4.1	STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: Literárně-dramatický obor.....	80
6.	ZABEZPEČENÍ VÝUKY ŽÁKŮ SE SPECIÁLNÍMI VZDĚLÁVACÍMI POTŘEBAMI	85
7.	VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ MIMOŘÁDNĚ NADANÝCH	85
8.	HODNOCENÍ ŽÁKŮ A VLASTNÍ HODNOCENÍ ŠKOLY.....	86

1. IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

Název ŠVP: Školní vzdělávací program pro základní umělecké vzdělávání Soukromé základní umělecké školy Universum, s.r.o.

Motivační název: Škola otevřeného přístupu k žákům, rodičům i veřejnosti

Předkladatel: Soukromá základní umělecká škola Universum, s.r.o.

Kořenského 23b, 621 00 Brno

IČO: 253 36 258

Ředitelka: Mgr. Eva Šafářová

Telefon / fax: 541 225 173

E-mail: reditelka@zus-universum.cz

www.zus-universum.cz

Zřizovatel: Soukromá základní umělecká škola Universum, s.r.o.

Kořenského 23b, 621 00 Brno

Jednatelka: Ivana Zetková

Telefon / fax: 541 225 173

777 260 853

E-mail: info@zus-universum.cz

Platnost dokumentu od: 1. září 2012

Platnost aktualizovaného ŠVP od 1.9.2016

Tímto datem pozbývá platnost ŠVP z 1.9.2014

Mgr. Eva Šafářová
ředitelka

2. CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

2.1 *Obory, velikost, další místa poskytovaného vzdělávání*

Obory:

- hudební
- taneční
- výtvarný
- literárně-dramatický

Celková kapacita školy: 450 žáků

Cílová kapacita školy je naplněna.

Další místa poskytovaného vzdělávání:

- Základní škola a Materská škola, Zeiberlichova 49, Brno – Soběšice
- Waldorfská základní škola a mateřská škola Brno, Plovdivská 8, Brno – Žabovřesky
- Obecní úřad Jinačovice č.p. 83

V těchto pracovištích vyučujeme hudební obor.

2.2 *Historie a současnost*

Naše škola byla zařazena do rejstříku škol Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky 1. září 1994, v hudebním oboru však navazuje na více než padesátiletou tradici hudebních kurzů Osvětové besedy a Obvodního kulturně-vzdělávacího střediska. Taneční kurzy byly v tomto středisku založeny v 70. letech minulého století. V duchu této tradice měla škola od svého založení v roce 1994 dva obory – hudební a taneční. V roce 2007 jsme založili i výtvarný a literárně-dramatický obor. Výtvarný obor postupně rozšiřuje svou nabídku i počty žáků, výuka LDO byla po přerušení opět zahájena ve školním roce 2012/13.

Další místa poskytovaného vzdělávání byla zřízena v letech 2001, 2009 a 2013.

V posledních letech stoupá zájem o výuku v naší škole, počty žáků se postupně zvyšují. Rozšiřuje se také množství pravidelných veřejných vystoupení, koncertů a žakovských večerů, pořádáme výstavy, jarmarky, ukázkové hodiny apod. Naši žáci se úspěšně zúčastňují soutěží.

2.3 *Charakteristika pedagogického sboru*

Pedagogický sbor se v posledních letech stabilizuje, je plně kvalifikovaný, většina učitelů má vysokoškolské vzdělání.

Učitelé vynikají ochotou k vzájemné spolupráci, jsou vstřícní k žákům i jejich rodičům a průběžně se dále vzdělávají.

2.4 Dlouhodobé projekty, regionální a mezinárodní spolupráce

Projekty

- pravidelné žákovské večery a koncerty
- koncerty učitelů, společné koncerty žáků s rodinnými příslušníky a učiteli
- jarní koncerty pro mateřské školy
- adventní a vánoční koncerty v kostelích v Řečkovících, Soběšicích a Podbřežicích u Rousínova
- zahájení vánočního času a Den dětí v Přírodní zahradě u smrku
- kulturní program při vítání občánků na radnicích místní i okolních městských částí
- jarmarky a sezónní výzdoby v Přírodní zahradě u smrku
- výstavy prací žáků výtvarného oboru v budově školy
- výstavy prací žáků výtvarného oboru v budově Úřadu městské části Brno – Řečkovice a Mokrá hora včetně hudebního vystoupení na jejich vernisážích
- výmalba podchodu a haly vlakové stanice Brno – Řečkovice žáky našeho výtvarného oboru

Dlouhodobým projektem je výuka dětí od útlého věku. Cílem projektu je vyhledávání talentů mezi nejmladšími dětmi a vzbuzení jejich zájmu o umění a chuti zařadit umělecké aktivity do vlastního života.

Spolupráce

Rozvíjíme vztahy s městskou částí Brno – Řečkovice a Mokrá Hora (vystoupení, vítání občánků, výstavy), příležitostně i s městskými částmi v blízkém okolí, od zřízení pracoviště v Jinačovicích též s místním obecním úřadem. Pravidelně spolupracujeme s místními mateřskými školami, pořádáme vystoupení pro Klub důchodců Řečkovice, Domov pro osoby se zdravotním postižením Tereza v Řečkovících. Úzká spolupráce nás pojí s Občanským sdružením Smrk (vystoupení, výzdoba, Den dětí atd. v Přírodní zahradě u smrku v Králově Poli) a se školami, v jejichž budovách máme zřízena odloučená pracoviště. Tradicí se staly společné vánoční koncerty a školní akademie se ZŠ Zeiberlichova v Soběšicích.

Škola je členem Sdružení soukromých škol Čech, Moravy a Slezska, kde se ředitelka školy zapojuje do práce v komoře základních uměleckých škol.

2.5 Vybavení školy a její podmínky

Škola sídlí v pronajaté budově, která je majetkem Magistrátu města Brna a je ve správě městské části Brno – Řečkovice a Mokrá Hora. Budova leží na pomezí dvou městských částí a je snadno dostupná i z okolí (Ivanovice, Královo Pole, Česká, Lelekovice, Kuřim).

Na podobě a vnitřním vzhledu školy se aktivně podílejí žáci výtvarného oboru, učitelé a vedení školy, kteří se snaží vytvářet estetické, kulturní a inspirativní prostředí. Celkový stav budovy a její vnější vzhled však nemůžeme vlastními silami nijak ovlivnit. Jisté zlepšení přinesla v létě 2012 výměna oken a v r. 2015 modernizace sociálního zařízení, které zrealizoval úřad naší městské části.

Všechny učebny jsou vybaveny pianiny nebo elektronickými klávesovými nástroji, audio technikou a standardními pomůckami, které průběžně doplňujeme a obnovujeme, třídy postupně

vybavujeme novým účelovým nábytkem. Poměrně rozlehlý sál se dvěma klavírními křídly je využíván nejen ke koncertům a přehrávkám, nýbrž i k výuce tanečního oboru (zrcadlová stěna, baletní madla), LDO a hudební nauky. Pro výuku hudební nauky je krom jiného k dispozici celkem obsáhlý soubor nástrojů Orffova instrumentáře. K výuce výtvarného oboru slouží největší učebna ve škole, je vybavena lavicemi s velkou pracovní deskou, malířskými stojany, grafickým lísem, lísem na knihy, vlastníme keramickou pec.

Disponujeme omezeným počtem hudebních nástrojů, které žákům na určitou dobu půjčujeme. Dle finančních možností pořizujeme nové nástroje a rozšiřujeme stávající notový archiv.

Také pronajaté místnosti na odloučených pracovištích jsou vybaveny pianiny nebo elektronickými klávesovými nástroji, přenosnou audio technikou a soubory Orffova instrumentáře k výuce hudební nauky.

3. ZAMĚŘENÍ ŠKOLY A JEJÍ VIZE

3.1 Zaměření

- Jsme menší škola rodinného typu, kde se vzájemně známe a respektujeme.
- Poskytujeme základy uměleckého vzdělání a kulturní rozhled, talentované žáky připravujeme ke studiu na školách s uměleckým zaměřením.
- Umožňujeme setkání s uměním dětem od útlého věku.
- Snažíme se maximálně vyjít vstříc individuálním schopnostem a potřebám každého žáka a tomu přizpůsobujeme metody a formy výuky.
- Vychováváme k zodpovědnosti, respektu a úctě k autoritám, dospělým i vrstevníkům, učíme základům společenského chování, požadujeme dodržování pravidel, učíme žáky vážit si našeho i světového kulturního dědictví.
- Nabízíme rodičům možnost aktivně se zapojit do dění ve škole.

3.2 Vize

V naší škole chceme

- zachovat rodinný typ školy pěstováním a prohlubováním vzájemných vztahů mezi učiteli, žáky a rodiči,
- vést mladého člověka k celoživotní potřebě kulturního vyžití, ať již v aktivní či pasivní podobě,
- aktivně zapojovat rodiče do výuky a dění ve škole (možnost účasti v hodinách, návod na pomoc při domácí přípravě, společné koncerty, výstavy apod.),
- využít mezioborové vztahy – obohatit žáky o poznatky a dovednosti z jiných oborů (projekty),
- soustavně podporovat další vzdělávání pedagogů, sledovat nové trendy a reagovat na moderní způsoby výuky,
- být otevřeni vzdělávání prostřednictvím nejširšího spektra žánrů a stylů,
- vytvářet příjemné a podnětné prostředí, doplňovat a obnovovat materiální vybavení.

4. VÝCHOVNÉ A VZDĚLÁVACÍ STRATEGIE

4.1 Strategie pro kompetenci k umělecké komunikaci

- Předáváme žákovi teoretické a praktické vědomosti o technice nebo technikách, sloužících k uměleckému vyjádření.
- Učíme žáka více metodám učení, které mu umožní rychlejší dosažení cíle a porozumění procesu přípravy.
- Seznamujeme žáka s moderními metodami práce.
- Vedeme žáka k samostatnému uměleckému projevu.
- Trpělivým objasňováním logiky uměleckého díla vedeme žáka k pochopení jeho podstaty a k vytvoření vlastního názoru.
- Plán práce sestavujeme dle individuálních schopností a možností žáka.

4.2 Strategie pro kompetenci osobnostně sociální

- Stanovujeme jasná pravidla pro systematickou práci.
- Partnerským přístupem vedeme žáka k vlastní odpovědnosti a rozvoji vlastního úsudku.
- Učíme žáka nestranně přistupovat k názorům druhých a samostatně je zpracovávat.
- Učíme žáka kriticky hodnotit svou vlastní práci i práci druhých.
- Vedeme žáka k porozumění pro odlišnosti osobnostně-sociálního vývoje druhých lidí.
- Učíme žáka naslouchat.
- Motivujeme žáka k týmové spolupráci a vedeme jej k odpovědnosti za společný výsledek.

4.3 Strategie pro kompetenci kulturní

- Vedeme žáka k respektování a uznávání kulturních hodnot a ke kulturnímu vystupování.
- Rozvíjíme u žáka povědomí o historii kultury a umění i současném dění na kulturní a umělecké scéně.
- Snažíme se probouzet v žácích vztah k umění tak, aby se stalo nedílnou součástí jejich dalšího života.
- Vytváříme příjemné, tvořivé a inspirativní prostředí.

5. VZDĚLÁVACÍ OBSAH UMĚLECKÝCH OBORŮ

5.1 HUDEBNÍ OBOR

Charakteristika hudebního oboru

Hudební obor otevírá žákovi dveře do hudebního světa. Učí se nejen postupně ovládat daný hudební nástroj či hlas, ale i vnímat hudbu okolo sebe.

V hudebním oboru naší SZUŠ umožňujeme žákům najít správnou cestu ke kvalitním hudebním základům, které mohou využít jako amatérští hudebníci nebo je dále rozvíjet na profesionální úrovni.

Profesionálním způsobem výuky se zapojením moderních metod pomáháme žákům získat pozitivní přístup k umění a k poctivé systematické práci. Chceme, aby žáci získali nejen technické (praktické) dovednosti, ale také se snažíme o rozvoj hudební paměti, představivosti a fantazie. Seznamujeme žáky s moderními hudebními technikami a s pestrou škálou stylů a žánrů.

Důležitou součástí hudebního vzdělání je hudební teorie. K hudební teorii přicházíme prostřednictvím hudební praxe.

Všechny získané dovednosti a znalosti mohou žáci využít nejen při pravidelné koncertní činnosti, ale také v kolektivních předmětech komorní/soubořová hra či komorní zpěv. Tyto předměty žáky učí spolupráci s vrstevníky, ale také u nich prohlubují pocit zodpovědnosti za společné dílo i za vlastní přípravu.

Do vyššího ročníku postupuje žák po úspěšném vykonání postupové zkoušky. Od postupové zkoušky jsou osvobozeni žáci, kteří v průběhu školního roku reprezentují školu na soutěžích nebo veřejných vystoupeních (rozhoduje ředitelka školy na doporučení učitele hlavního předmětu). Studium I. a II. stupně zakončuje žák veřejným absolventským koncertem nebo závěrečnou komisionální zkouškou.

5.1.1 Přípravné studium

5.1.1.1 Přípravné studium I. stupně

Přípravné studium je samotným úvodem do světa hudby, slouží k probuzení aktivního zájmu o hudbu a započatí rozvoje jejího vnímání. Její náplní je zvykání žáka na aktivní poslech a aktivní provozování hudby. S tím souvisí i vštěpování prvních návyků a vědomostí, na jejichž základě bude možno dále stavět v dalším vzdělávání. Tento proces probíhá formou různých her, speciálně upravených a koncipovaných pro hudební výuku. Je určeno dětem ve věku 5-7 let.

Učební plán – varianta 1: dvouleté přípravné studium

varianta 1a

ročník	1.		2.	
	1. pololetí	2. pololetí	1. pololetí	2. pololetí
Přípravná hudební výchova	1	1	1	1
Hra na nástroj / zpěv	0,5 - 1	0,5 - 1	0,5 - 1	0,5 - 1

varianta 1b

ročník	1.		2.	
	1. pololetí	2. pololetí	1. pololetí	2. pololetí
Přípravná hudební výchova	1	1	1	1

Hra na nástroj / zpěv	-	0,5 – 1	0,5 – 1	0,5 - 1
-----------------------	---	---------	---------	---------

varianta 1c

ročník	1.		2.	
	1. pololetí	2. pololetí	1. pololetí	2. pololetí
Přípravná hudební výchova	1	1	1	1
Hra na nástroj / zpěv	-	-	0,5 - 1	0,5 - 1

varianta 1d

ročník	1.		2.	
	1. pololetí	2. pololetí	1. pololetí	2. pololetí
Přípravná hudební výchova	-	-	1	1
Hra na nástroj / zpěv	1	1	0,5 - 1	0,5 - 1

V odůvodněných případech lze ve variantě 1d zaměnit hodinové dotace 1. a 2. ročníku.

Učební plán - varianta 2: jednoleté přípravné studium

Pro jednoleté přípravné studium platí varianty 1. ročníku dvouletého studia.

Výuka Přípravné hudební výchovy probíhá kolektivně.

Výuka hry na nástroj / zpěvu probíhá při dotaci 0,5 h individuálně, při dotaci 1 h ve skupině 2-3 žáků nebo individuálně (týká se výrazně talentovaných žáků, povoluje ředitelka na doporučení učitele vyučovacího předmětu).

Zařazení žáka do konkrétní varianty přípravného studia je plně v kompetenci ředitelky školy na návrh učitele vyučovacího předmětu po dohodě se zákonným zástupcem dle aktuálních možností školy.

5.1.1.2 Školní výstupy vyučovacího předmětu – Přípravná hudební výchova

Žák:

- projevuje prostřednictvím rytmicko-melodických her, říkadel a písní doprovázených pohybem základní rytmické cítění
- podle svých možností aktivně pracuje se svým hlasem – ovládne a upevní intonaci tónů ve své hlasové poloze
- je schopen elementární improvizace na poli rytmu, dynamiky a tempa
- ovládne hudební notopis v houslovém klíči v rozsahu $c^1 - g^1$, dle svých možností bude schopen noty vyvozovat, souvisle číst a zapisovat
- dokáže rozlišit v notovém zápisu i podle poslechu základní rytmické hodnoty not a pomlk celých, půlových, čtvrt'ových a osminových
- projeví schopnost průběžného sledování hudebního zápisu
- využívá nástrojů Orffova instrumentáře k doprovodné hře a reprodukci elementárních rytmických útvarů
- identifikuje vlastnosti tónu (výška, délka, síla) a směr postupu melodie

Očekávané výstupy hry na nástroj / zpěvu jsou součástí školních výstupů konkrétních vyučovacích předmětů.

Přípravné studium I. stupně není z důvodu potřebné fyzické vyspělosti žáka organizováno ve hře na příčnou flétnu, klarinet, saxofon, trombon a elektrickou kytaru. Z důvodu potřebné mentální vyspělosti žáka se přípravné studium I. stupně neorganizuje ve studijním zaměření Skladba.

5.1.1.3 Přípravné studium II. stupně

Přípravné studium II. stupně je určeno žákům od 14 let, kteří neabsolvovali předcházející studium I. stupně.

Žák prokáže základní návyky a dovednosti ve hře na zvolený nástroj / zpěvu, orientuje se v jednoduchém notovém zápisu a základech hudební teorie, začíná plnit výstupy I. stupně zvoleného předmětu.

Učební plán

	PS II.
Hra na nástroj / zpěv	1

5.1.2 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: Hra na klavír

5.1.2.1 Učební plán

I. stupeň

ročník	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Hra na klavír	1	1	1	1	1	1	1
Komorní / souborová hra				1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1		

II. stupeň

ročník	I.	II.	III.	IV.
Hra na klavír	1	1	1	1
Komorní / souborová hra	1	1	1	1

Předmět Komorní/souborová hra může být s ohledem na individuální potřeby žáků vyučován v blocích a mohou jej navštěvovat i vyspělejší žáci nižších ročníků.

5.1.2.2 Školní výstupy vyučovacího předmětu – Hra na klavír

I. stupeň

PS

Žák

- předvede hru se správným držením ruky, prací paže a prstů na elementární úrovni
- orientuje se na klaviatuře přiměřeně svým schopnostem
- dokáže rozlišit základní úhozy portamento, legato, staccato, zná prstokladové pojmenování prstů
- zahraje lidovou píseň či říkadlo sólově nebo s doprovodem učitele
- rozliší nejméně dva stupně dynamiky (p, f), zná noty minimálně v rozsahu oktávy
- prokáže schopnost metroritmického cítění
- zná délky not a pomlk minimálně dvou různých rytmických hodnot

1. ročník

- používá základní úhozy (portamento, staccato, legato)
- identifikuje výrazné dynamické kontrasty a výrazně odlišná tempa
- zahraje podle sluchu nebo nápodobou učitele říkadlo či lidovou píseň
- popíše viditelné součásti nástroje
- doprovodí jednoduchou píseň pomocí dudácké kvinty

2. ročník

- popíše správné sezení u nástroje
- hraje vybrané durové stupnice s akordy
- zahraje jednoduchý doprovod k vybrané písni
- interpretuje z paměti jednoduchou skladbu

- prokáže schopnost základní orientace na klávesnici a v notovém zápise

3. ročník

- s ohledem na své fyzické dispozice správně sedí u nástroje
- ovládá různé druhy úhozů
- zvládá zvukově kultivovanou hru na úrovni přiměřené jeho schopnostem
- vnímá charakter skladeb a uplatňuje v nich elementární výrazové prostředky
- s pomocí učitele identifikuje hudební fráze, kontrastní části, hlavní témata či motivy, základní formální výstavbu skladeb
- využívá při hře elementární pedalizaci

4. ročník

- zahraje vybrané dur a moll stupnice s akordy a jejich obraty
- interpretuje skladby různých charakterů, stylů a žánrů
- na elementární úrovni ovládá polyfonii a melodické ozdoby
- zahraje jednoduchou skladbu z listu

5. ročník

- ovládá hru stupnic dur, moll a akordu s obraty, protipohybem či rovným pohybem
- prokáže smysl pro kvalitu tónu
- používá při hře pedalizaci i zvládnuté výrazové prostředky
- předvede náročnější přednesové skladby různých stylových období a žánrů
- zná elementární základy frázování
- zvládá hru z paměti, hru z listu a souhru ve formě 4 ruční či komorní hry

6. ročník

- zahraje vybranou stupnici dur nebo moll včetně T5 a jeho obratů,
- zahraje skladbu odpovídajícího technického charakteru
- prokáže rytmické a agogické cítění, zvukovou představivost a celkovou kvalitu hudebního projevu
- užívá širší dynamické škály a vhodnou pedalizaci
- zahraje více skladeb z paměti
- doprovodí mladšího žáka, hraje 4ručně s jiným žákem

7. ročník

- předvede odpovídající úroveň technických dovedností při hře stupnic dur a moll s T5 s jeho obraty
- používá získané dynamické a výrazové dovednosti, navrhne interpretaci zadaných skladeb
- samostatně nastuduje skladby úměrné jeho schopnostem
- předvede interpretaci skladeb s použitím vlastní zvukové a výrazové představy
- ovládá hru z listu na úrovni přiměřené jeho schopnostem
- vnímá a rozlišuje různá slohová období

- zakončí studium I. stupně formou absolventského veřejného vystoupení nebo komisionální zkoušky

II. stupeň

I. ročník

- používá svých rozvinutých sluchových schopností k volbě interpretačních prostředků
- spolupracuje při volbě nového repertoáru
- za pomoci pedagoga samostatně nastuduje skladbu na úrovni přiměřené jeho schopnostem

II. ročník

- používá získané technické a výrazové dovednosti
- samostatně studuje zvolený repertoár, podle potřeby za pomoci pedagoga
- správně ohodnotí svůj výkon
- podílí se na volbě repertoáru podle svého vkusu a estetického cítění

III. ročník

- volí vhodné výrazové prostředky pro správnou interpretaci skladeb s využitím dosud získaných znalostí a dovedností
- používá stylisticky správné pedalizace
- dosáhne přiměřené kvality tónu s využitím sluchové představivosti

IV. ročník

- identifikuje harmonickou strukturu skladeb a na jejím základě zvolí vhodné výrazové prostředky
- používá získané technické a výrazové dovednosti
- předvede potřebnou jistotu v pohotovosti a orientaci v notovém zápisu
- zakončí své studium absolutoriem ve formě veřejného vystoupení nebo komisionální zkoušky

Poznámka: Žáci II. stupně, kteří neabsolvovali předchozí studium I. stupně, plní školní výstupy I. stupně a zakončují studium minimálně na úrovni očekávaných výstupů 6. ročníku I. stupně.

5.1.3 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: Hra na elektronické klávesové nástroje

5.1.3.1 Učební plán

I. stupeň

ročník	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Hra na elektronické klávesové nástroje	1	1	1	1	1	1	1
Komorní / souborová hra				1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1		

II. stupeň

ročník	I.	II.	III.	IV.
Hra na elektronické klávesové nástroje	1	1	1	1
Komorní / souborová hra	1	1	1	1

Předmět Komorní/souborová hra může být s ohledem na individuální potřeby žáků vyučován v blocích a mohou jej navštěvovat i vyspělejší žáci nižších ročníků.

5.1.3.2 Školní výstupy vyučovacího předmětu - Hra na elektronické klávesové nástroje

I. stupeň

PS

Žák:

- popíše správné sezení u nástroje a správné držení rukou
- dovede se elementárně orientovat na klávesnici
- zvládá zahrát jednoduché lidové písně s doprovodem dudácké kvinty
- umí používat techniku hry legato

1. ročník

- rozlišuje techniku hry legato, staccato a tenuto
- orientuje se v rytmu dané skladby a tempo udrží
- umí používat levou ruku ke hře s automatickým doprovodem
- hraje vybrané durové stupnice s kvintakordem v rozsahu jedné oktávy
- dokáže charakterizovat náladu dané písně (veselá - smutná)

2. ročník

- zahraje akordy a jejich obraty k hraným durovým stupnicím
- zvládá interpretaci jednoduché skladby z paměti
- zvládá hru jednoduchých technických cvičení (etud)
- hraje skladby různých hudebních žánrů s automatickým doprovodem
- orientuje se v jednoduchém notovém zápisu

3. ročník

- používá širší škálu doprovodných akordů pro automatický doprovod
- využívá vybraných zvláštních funkcí nástroje
- hraje durové stupnice s křížky a jejich kvintakordy s obraty
- dokáže správně přečíst notový zápis
- používá rozvinutější techniku levé ruky

4. ročník

- ovládá základní funkce keyboardu, dovede hrát s automatickým doprovodem, vnímá ho
- v levé ruce používá složitějších doprovodných akordů (i klasickým klavírním způsobem)
- zahraje durové stupnice s křížky i s béčky a jejich kvintakordy s obraty
- zahraje skladby různých žánrů

5. ročník

- zahraje vybrané mollové stupnice s akordy
- je schopen vyšší technické úrovně hry
- dokáže sám určit doprovodné akordy a rytmický doprovod
- je schopen souhry s jiným nástrojem

6. ročník

- hraje durové i mollové stupnice s akordy v rychlejším tempu
- hraje s použitím sustain pedálu
- hraje technicky náročnější etudy a skladby
- je schopen hry z paměti

7. ročník

- aktivně využívá získané technické a výrazové dovednosti při hře
- hraje jednoduché skladby z listu
- užívá sluchovou sebekontrolu
- orientuje se na klaviatuře a využívá funkcí daného nástroje
- hraje skladby různých stylů a žánrů
- je schopen samostatně nastudovat přiměřeně obtížnou skladbu

II. stupeň

I. ročník

- plně využívá zvukových možností keyboardu
- dokáže vytvořit aranžmá k zadaným skladbám
- interpretuje souvisle delší skladby a skladby s automatickým doprovodem

II. ročník

- uplatňuje svou muzikálnost a osobitost projevu

- samostatně studuje zvolený repertoár, podle potřeby za pomoci pedagoga
- zvládá repertoár různých stylů a žánrů (s přihlédnutím ke svým zájmům a schopnostem)
- využívá funkci PITCH BEND ve skladbách k tomu vhodných
- zahraje vybrané skladby z paměti

III. ročník

- je schopen samostatně nastudovat přiměřeně obtížnou skladbu
- podílí se na výběru repertoáru s přihlédnutím ke svým zájmům
- ohodnotí svůj výkon, vyjádří názor na slyšenou interpretaci

IV. ročník

- je schopen hry sólové, komorní nebo souborové
- využívá funkcí nástroje v plném rozsahu
- propojuje získané znalosti a dovednosti k interpretaci složitějších skladeb s přihlédnutím k jejich charakteru
- nastuduje repertoár k veřejnému absolventskému koncertu nebo závěrečné komisionální zkoušce

Poznámka: Žáci II. stupně, kteří neabsolvovali předchozí studium I. stupně, plní školní výstupy I. stupně a zakončují studium minimálně na úrovni očekávaných výstupů 6. ročníku I. stupně.

5.1.4 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: Hra na housle

5.1.4.1 Učební plán

I. stupeň

ročník	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Hra na housle	1	1	1	1	1	1	1
Komorní / souborová hra				1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1		

II. stupeň

ročník	I.	II.	III.	IV.
Hra na housle	1	1	1	1
Komorní / souborová hra	1	1	1	1

Předmět Komorní/souborová hra může být s ohledem na individuální potřeby žáků vyučován v blocích a mohou jej navštěvovat i vyspělejší žáci nižších ročníků.

5.1.4.2 Školní výstupy vyučovacího předmětu - Hra na housle

I. stupeň

PS

Žák

- popíše části houslí a smyčce
- ovládá správný postoj a principy držení nástroje a smyčce odděleně
- dle zvoleného prstokladu – dur či moll – zahraje skladbu v rámci jedné polohy (první či třetí dle metodického postupu) v pizzicatu
- automatizuje základní návyky ovládnutí smyku a dle svých možností propojuje hru smyčcem na prázdných strunách s hmaty v základním zvoleném prstokladu v rámci jedné struny

1. ročník

- stojí při hře v přirozeném postoji, dbá správného držení nástroje a smyčce
- zahraje skladbu v základním zvoleném prstokladu v rámci probírané polohy, případně jej propojuje s druhým probíraným prstokladem (dur, moll) při hře pizzicato i arco
- kombinuje správně hru polovinou a celým smykem, dbá rovného vedení smyku, ovládá smyky détaché a legato (bez přechodů přes struny)
- kontroluje kvalitu houslového tónu
- čte notový zápis v rámci probírané polohy ve vybraných prstokladech

2. ročník

- prokazuje přirozené držení nástroje a smyčce
- čte a hraje v mollovém a durovém prstokladu v rámci první polohy, případně je propojí s dalšími prstoklady dle zvolené školy
- při hře aplikuje hru legato i v přechodech přes struny a détaché v různých částech smyku ve stejnoměrné dynamice

- užívá základních odstínění dynamiky v hladinách forte, mezzoforte, piano
- zahraje z paměti lidové písně a drobné skladbičky

3. ročník

- hraje v první poloze v probraných prstokladech s přiměřenou hmatovou a intonační jistotou
- ovládá dosud probrané smyky v kombinaci s novými (staccato, martellé)
- účinně uplatňuje jemnější dynamické odstínění hry (crescendo, decrescendo...)
- zvládá základní návyky pro skupinovou hru a souhru (zpřesnění gest pro nástup, společné uzavření tónu atd.)
- zahraje z paměti drobnou přednesovou skladbu

4. ročník

- ovládá všechny prstoklady v rámci první polohy, zvládne hru dvojjvků s pomocí prázdných strun
- ovládá základy pohybu vibrata a podle svých dispozic je aplikuje na tónech dlouhých rytmických hodnot
- zvládá probrané smyky s přiměřenou plynulostí (přechody mezi strunami...), je schopen jejich kombinace
- chápe možnosti jemnějšího dynamického odstínění s pomocí kombinace proměny délky smyku a rychlosti smyku
- obsáhne rozsáhlejší přednesovou skladbu v rámci první polohy (1. věta concertina apod.)

5. ročník

- zvládá hru ve 3. poloze včetně základní orientace v notovém materiálu
- zahraje výměny poloh s pomocí pomocných tónů, dbá soustavně na kontrolu intonace
- ovládá základy smyku spiccata, ostatní smyky je schopen kombinovat v nejrůznějších obměnách rytmu, tempa a dynamiky
- prokazuje přiměřeně zautomatizovaný pohyb vibrata, uplatňuje vibrato i na kratších rytmických hodnotách
- užívá základní dvojhmaty v rámci první polohy, se zvláštním zřetelem pečuje o jejich intonační čistotu
- zahraje skladbu s klavírním doprovodem s přiměřenými agogickými změnami

6. ročník

- ovládá základy hry v dalších polohách dle zvoleného metodického postupu (5., 2., 4. poloha)
- prokáže zautomatizovanou hru ve třetí poloze, je schopen elementární hry z listu v rámci třetí polohy
- kombinuje zvládnuté smyky s dalšími - řadové staccato, sautillé a spiccato v drobnějších rytmických hodnotách
- užívá základního odstupňování vibrata v závislosti na předepsané dynamice

7. ročník

- užívá zautomatizované technické dovednosti v přednesových skladbách většího rozsahu i s využitím hry v polohách
- ovládá výrazové prostředky adekvátní stylovému zařazení skladby
- chápe princip jednoduchých flageoletů
- prokáže na přiměřeném repertoáru pohotovost techniky levé ruky
- užívá dvojhmatovou a akordickou hru v rámci první polohy
- orientuje se v zápise interpretovaných skladeb, rozeznává jejich základní členění, tóninové vztahy a stavbu melodie
- chápe odlišnosti výrazových prostředků hudby různých stylových období a žánrů
- zvládá hru přiměřeně obtížných skladeb z listu

II. stupeň

I. ročník

Žák

- navazuje na nástrojové dovednosti získané v prvním stupni studia
- při hře vykazuje přiměřenou přesnost a zautomatizování základních návyků, narůstající technika se projevuje plynulostí v pohybech pravé a levé ruky (přechody přes struny, přechody do poloh bez pomocných tónů...)
- tvoří přirozené flageolety
- v přednesových skladbách prezentuje schopnost hry v polohách a výměn mezi nimi, hraje z paměti
- samostatně nastuduje drobné skladby různých stylových období

II. ročník

- má základní povědomí o houslovém repertoáru jednotlivých hudebních epoch díky poznávání skladeb z různých časových období
- aplikuje dvojhmatovou a akordickou hru i v rámci vyšších poloh
- ovládá výrazné odstínění dynamiky a agogiky prostřednictvím kombinace rychlosti a délky smyku a jemnějších nuancí vibrata
- prokazuje pohotovost v technice levé ruky automatizací výměn poloh (hra rozložených akordů...)
- dbá při souhře na společné jednotné frázování skladby s doprovodem

III. ročník

- ovládá hru kombinovaných flageoletů
- prokazuje v akordické hře schopnost měkkých výměn smyku, dbá na kvalitu tónu a intonační jistotu
- chápe užití arpeggií v rámci první polohy
- při nastudování přednesových skladeb pracuje systematicky, dokáže si vhodně rozfázovat přípravu a připravit účinný systém procvičovacích cvičení

- transponuje melodie do nejrůznějších tónin a doprovází je s pomocí elementárních dvojjzvuků

IV. ročník

- prokáže svoji technickou úroveň vhodným repertoárem na absolventském koncertě nebo u závěrečné komisionální zkoušky
- ke hře využívá zautomatizovaných technických dovedností
- chápe princip mimopolohového hraní a má přehled o všech prstokladech v rámci probraných poloh
- orientuje se v notovém zápise, samostatně řeší prstokladové, smykové a výrazové varianty při nácvičku a interpretaci skladeb
- samostatně pracuje s barvou a kvalitou tónu
- prezentuje názor na vlastní i slyšenou interpretaci skladeb různých stylových období a žánrů a dokáže jej obhájit

Poznámka: Žáci II. stupně, kteří neabsolvovali předchozí studium I. stupně, plní školní výstupy I. stupně a zakončují studium minimálně na úrovni očekávaných výstupů 6. ročníku I. stupně.

5.1.5 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: Hra na violoncello

5.1.5.1 Učební plán

I. stupeň

ročník	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Hra na violoncello	1	1	1	1	1	1	1
Komorní / souborová hra				1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1		

II. stupeň

ročník	I.	II.	III.	IV.
Hra na violoncello	1	1	1	1
Komorní / souborová hra	1	1	1	1

Předmět Komorní/souborová hra může být s ohledem na individuální potřeby žáků vyučován v blocích a mohou jej navštěvovat i vyspělejší žáci nižších ročníků.

5.1.5.2 Školní výstupy vyučovacího předmětu – Hra na violoncello

I. STUPEŇ

PS

Žák

- pojmenuje všechny struny violoncella
- předvede přirozené sezení u violoncella
- zvládne jednoduché rytmické cvičení se zapojením prázdných strun
- zahraje jednoduchou lidovou píseň pizzicato (zabrňkat)
- zahraje hru arco (smyčcem) na prázdných strunách
- zahraje jednoduchý basový doprovod k lidové písni

1. ročník

- pojmenuje jednotlivé stavební části nástroje
- předvede přirozené sezení u violoncella
- pojmenuje všechny struny violoncella
- zahraje pizzicato v základní poloze jednoduchou lidovou píseň
- dovede s využitím prázdných strun zopakovat po učiteli krátkou rytmickou frázi
- zahraje k jednoduché písni basový doprovod pizzicato
- zahraje hru arco na prázdných strunách

2. ročník

- umí si sám opravit špatné sezení
- při hře jednoduchých písni využívá koordinace pohybu pravé a levé ruky 32
- hraje celým smyčcem i jeho částmi
- dovede zopakovat po učiteli krátkou melodickou frázi
- zahraje k jednoduché písni basový doprovod arco

- v zadaných skladbách se orientuje v notovém zápisu
- zahraje smyčcem v základní poloze jednoduchou lidovou píseň
- dovede rozlišit základní dynamické odstíny forte a piano (silně a slabě)

3. ročník

- ovládá při hře přirozené držení těla a nástroje
- koordinuje pohyby pravé a levé ruky
- hraje celým smyčcem i jeho částí a tvoří kvalitní tón podle fyziologických možností
- ovládá základní prstoklady ve výchozí poloze nástroje v kombinacích na více strunách
- orientuje se v jednoduchých hudebních útvarech a v jejich notovém zápisu
- vnímá náladu skladby a je schopen tuto náladu vyjádřit vhodnými výrazovými prostředky
- podle svých individuálních schopností zahraje z paměti jednoduchou skladbu

4. ročník

- zahraje smyčcem kombinaci smyků detaché a legato
- zahraje jednoduchou skladbu s využitím úzké a široké polohy
- při hře využívá základní dynamické odstíny (forte, mezzoforte, piano)
- zopakuje bez not po učiteli melodickou frázi
- zahraje složitější basový doprovod
- zahraje smyčcem lidovou píseň nebo umělou skladbu
- uplatňuje se podle svých schopností a dovedností v souhře s dalším nástrojem

5. ročník

- zahraje kombinaci smyků detaché, legato a staccato
- zahraje skladbu s využitím úzké a široké polohy
- zahraje skladbu s využitím výměny polohy levé ruky
- při hře využívá základní dynamické a výrazové prostředky (ritardando, accelerando, akcent)
- zopakuje po učiteli bez not melodickou frázi
- zahraje basový doprovod pomocí akordických značek v notovém zápisu
- je schopný souhry s dalším nástrojem
- samostatně nastuduje přiměřeně náročnou skladbu
- zahraje lidové písně nebo umělé skladby rozličných stylových období

6. ročník

- sám si při hře opraví větší intonační nepřesnosti
- zahraje skladbu se zaměřením na střídání výměny poloh levé ruky
- při hře využívá základní dynamické odstíny způsobem crescendo a decrescendo (zesilovat, zeslabovat)
- zahraje basový doprovod k písni s využitím akordických tónů
- na dlouhých tónech zahraje vibrato

- samostatně nastuduje jednoduchou skladbu
- zahraje lidovou píseň nebo umělou skladbu s využitím dynamických odstínů a výrazových prostředků

7. ročník

- využívá při hře všechny možnosti barevného a dynamického odstínění tónu a obtížnější způsoby smyku 33
- využívá plynulé výměny do vyšších poloh, zvládá základní dvojhmaty
- orientuje se v zápise interpretovaných skladeb, rozeznává jejich základní členění, tóninové vztahy a stavbu melodie
- pod vedením učitele rozvíjí vlastní hudební představy a vnímá odlišnosti výrazových prostředků hudby různých stylových období a žánrů
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- zvládá hru přiměřeně obtížných skladeb z listu
- uplatňuje se při hře v komorních, souborových nebo orchestrálních uskupeních

II. STUPEŇ

I. ročník

Žák

- zahraje skladbu s využitím úzké a široké polohy
- zahraje skladbu s využitím výměny polohy levé ruky
- dovede si sám bez pomoci not najít a zahrát lidovou píseň
- je schopen souhry s dalším nástrojem
- při hře využívá základní dynamické odstíny
- zahraje k melodii basový doprovod

II. ročník

- zahraje skladbu s využitím úzké a široké polohy
- zahraje skladbu s využitím výměny polohy levé ruky, včetně palcové polohy
- dovede si sám bez pomoci not najít a zahrát lidovou píseň
- slovy popíše strukturu skladby a žánrově ji zařadí
- doprovodí jednoduchou lidovou píseň pomocí základních harmonických funkcí
- při hře využívá jemnější dynamické odstíny
- při hře používá vibrato

III. ročník

- při hře využívá kombinace různých smyků
- zahraje skladbu se zaměřením na palcovou polohu
- dovede si sám bez pomoci not najít a zahrát lidovou píseň
- slovy popíše strukturu skladby a žánrově ji zařadí
- při hře využívá jemnější dynamické odstíny

- při hře používá vibrato
- je přizpůsobivý při souhře a umí výrazově rozlišit doprovod od melodie
- umí v souhře ukázat nástup na začátku hry
- zahraje jednoduché dvojhmaty
- používá vhodné výrazové prostředky pro vyjádření charakteru skladby

IV. ročník

- využívá volného pohybu levé ruky po celém hmatníku a široké spektrum druhů smyků
- orientuje se v notovém zápise, samostatně řeší prstokladové, smykové a výrazové varianty při nácvičce a interpretaci skladeb
- samostatně pracuje s barvou a kvalitou tónu
- vytváří si názor na vlastní i slyšenou interpretaci skladeb různých stylových období a žánrů a dokáže je vhodně prezentovat a obhájit
- zapojuje se do souborů nejrůznějšího obsazení a žánrového zaměření, zodpovědně
- spolupracuje na vytváření jejich společného zvuku, výrazu a způsobu interpretace skladeb
- profiluje se podle svého zájmu a preferencí; využívá svých posluchačských a interpretačních zkušeností a získaných hudebních vědomostí a dovedností k samostatnému studiu nových skladeb a vyhledávání skladeb podle vlastního výběru 34

Poznámka: Žáci II. stupně, kteří neabsolvovali předchozí studium I. stupně, plní školní výstupy I. stupně a zakončují studium minimálně na úrovni očekávaných výstupů 6. ročníku I. stupně.

5.1.6 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: Hra na zobcovou flétnu

5.1.6.1 Učební plán

I. stupeň

ročník	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Hra na zobcovou flétnu	1	1	1	1	1	1	1
Komorní / souborová hra				1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1		

II. stupeň

ročník	I.	II.	III.	IV.
Hra na zobcovou flétnu	1	1	1	1
Komorní / souborová hra	1	1	1	1

Výuka hry na zobcovou flétnu probíhá v I. stupni individuálně nebo ve skupině 2 žáků, nejdéle však do 3. ročníku I. stupně. (Zařazení žáka je plně v kompetenci ředitelky školy.)

Předmět Komorní/souborová hra může být s ohledem na individuální potřeby žáků vyučován v blocích a mohou jej navštěvovat i vyspělejší žáci nižších ročníků.

5.1.6.2 Školní výstupy vyučovacího předmětu – Hra na zobcovou flétnu

I. stupeň

PS

Žák

- zvládá správný postoj a držení nástroje
- dbá na kostálně-abdominální způsob dýchání
- používá flétnovou artikulaci – základní model Tý - Dý, nasazení a ukončení tónu
- pečuje o nástroj a jeho jednotlivé části
- dokáže propojit získané dovednosti s mimohudebními náměty formou hry
- hraje od g^1 – d^2
- rozlišuje délky tónů (celá, půlová a čtvrt'ová nota a příslušné pomlky)

1. ročník

- má osvojeny základní návyky hry
- dechovými cvičeními si zdokonaluje správný způsob dýchání
- využívá ke hře nové tóny e^1 , d^1 a fis^1
- zapojuje do hry osminové noty a pomlky
- experimentuje s moderními technikami hry
- zahraje z paměti jednoduchou píseň

2. ročník

- dodržuje správné návyky hry
- využívá širší škálu artikulačních modelů
- má flexibilnější prstovou techniku

- využívá tónový rozsah $c^1 - g^2$
- zvládá základní durové stupnice v legatu a staccatu
- je schopen zahrát skladbu v odlišných náladách, rozlišuje kvalitu tónu
- kreativně dotvoří započatou melodii

3. ročník

- využívá doposud získané návyky hry
- má představu o hudební frázi a její výstavbě
- hraje skladby různých slohových období
- dokáže udržet svoji melodickou linku a současně vnímat a reagovat na linku jiných nástrojů
- k durovým stupnicím hraje paralelní mollové
- dle svých schopností zvládne zahrát delší skladbu z paměti
- zapojuje se do koncertních akcí školy

4. ročník

- orientuje se v celém rozsahu flétny $c^1 - c^3$
- znalosti a dovednosti ze sopránové flétny využije při hře na altovou flétnu
- uplatní praktickou znalost melodických ozdob
- na zadanou náladu vytvoří kratší skladbičku
- transponuje jednoduchou melodii
- je schopen rozlišit nuance v ladění

5. ročník

- ovládá hru durových stupnic + T^5 do $4\#$ a $4b$, mollové harmonické i melodické
- orientuje se ve složitějších a nepravidelných rytmech
- zvládá odlišné frázování - např. latinsko-amerických a jazzových rytmů
- dokáže porovnat kvalitu interpretů hudebního díla
- je schopen samostatné domácí přípravy
- hraje časově náročnější a slohově pestřejší skladby, dle vlastních možností z paměti

6. ročník

- samostatně realizuje různé artikulační modely
- ovládá chromatický rozsah nástroje
- podle charakteru skladby přizpůsobuje barvu tónu
- chápe formu skladby a využívá technické i výrazové dovednosti
- tenorovou zobcovou flétnou se zapojuje do ansámbly, a roste jeho uplatnění ve spolupráci s ostatními

7. ročník

- dbá především na tónovou kvalitu, využívá osvojených dovedností

- hraje stupnice a akordy v rychlejším tempu
- při hře z listu zapojuje hudební inteligenci a dokáže zdůvodnit svou interpretaci
- zvládá transpozici jednodušších skladeb i do vzdálenějších tónin
- dbá na stylovou čistotu při hře jednotlivých období
- dle fyzických schopností se seznámí se základy hry na basovou flétnu

II. stupeň

I. ročník

- využívá všech dosavadních dovedností a vědomostí získaných na I. stupni
- pohybuje se v celém tónovém rozsahu flétny (a to i altové, příp. tenorové a basové)
- zvládá zaimprovizovat jednoduchou skladbičku v různých stylových obdobích
- vyhledává, srovnává a kriticky hodnotí skladby, které hraje sám
- vystupuje co nejčastěji a z vlastních nahrávek se poučuje o kvalitě svého hraní
- při veřejném vystupování hraje přiměřeně obtížné skladby z paměti

II. ročník

- dbá na preciznost a přesnost provedení svěřené skladby
- hraje skladby různých slohových období se zaměřením na detailní interpretaci
- v komorních souborech dbá na přesnost souhry, intonace a nálady skladby
- nastudované skladby zvládá, dle svých schopností, interpretovat z paměti

III. ročník

- při hře vnímá svoji interpretaci a případně dokáže zkorigovat nepřesnosti v ladění
- má vlastní názor na interpretaci skladby, ale dokáže se přizpůsobit, objektivně lepšímu názoru
- podílí se na výběru skladeb
- realizuje skladby s využitím moderních technik

IV. ročník

- na základě harmonických funkcí dokáže vytvořit jednoduché kadence
- je připraven na samostatný hudební život
- zapojuje se a organizuje kulturní akce ve své lokalitě
- má snahu neustále se zlepšovat, zdokonalovat a rozšiřovat své vědomosti, pátrá po historických skutečnostech v oboru

Poznámka: Žáci II. stupně, kteří neabsolvovali předchozí studium I. stupně, plní školní výstupy I. stupně a zakončují studium minimálně na úrovni očekávaných výstupů 6. ročníku I. stupně.

5.1.7 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: Hra na příčnou flétnu

Do studijního zaměření Hra na příčnou flétnu jsou obvykle přijímáni žáci od 10 let, avšak v případě, že je žák vybaven potřebnými fyzickými předpoklady, příp. disponuje vhodnými technickými prostředky (např. flétna se zahnutou hlavicí), lze ho přijmout i v nižším věku.

5.1.7.1 Učební plán

I. stupeň

ročník	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Hra na příčnou flétnu	1	1	1	1	1	1	1
Komorní / souborová hra				1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1		

II. stupeň

ročník	I.	II.	III.	IV.
Hra na příčnou flétnu	1	1	1	1
Komorní / souborová hra	1	1	1	1

Předmět Komorní/souborová hra může být s ohledem na individuální potřeby žáků vyučován v blocích a mohou jej navštěvovat i vyspělejší žáci nižších ročníků.

5.1.7.2 Školní výstupy vyučovacího předmětu – Hra na příčnou flétnu

I. stupeň

1. ročník

Žák

- zná nástroj – umí nástroj správně sestavit a pojmenovat jeho části
- dokáže o nástroj správně pečovat
- zvládá správný postoj a držení nástroje
- dbá na správný způsob dýchání, tvoření tónu a jeho nasazování
- zahraje kratší skladbu z listu i podle sluchu

2. ročník

- má osvojeny základní návyky a podílí se na jejich upevňování a prohlubování
- hraje kvalitním a vyrovnaným tónem v první a druhé oktávě
- je schopen hrát v duu
- zahraje kratší skladbu s doprovodem akordického nástroje
- zvládá durové stupnice do 2# a b
- umí hrát legato a jednoduché staccato

3. ročník

- orientuje se v celém tónovém rozsahu nástroje
- hraje stupnice Dur i moll do 2# a b, zvládá T⁵
- má představu o hudební frázi a její výstavbě
- dbá na intonační čistotu hry

- hraje skladby různých slohových období
- zapojuje se do koncertních akcí školy

4. ročník

- ovládá hru durových i mollových stupnic + T⁵ do 4# a b
- dbá na barevnou vyrovnanost tónu ve všech oktávách a čistý sytý zvuk
- při hře využívá dynamické odstíny
- obohacuje své dovednosti o nácvik dvojitého staccato
- dle svých schopností zvládne zahrát skladbu z paměti
- zapojuje se do ansámblové hry

5. ročník

- využívá chromatický rozsah nástroje
- hru stupnic obohacuje o D⁷
- zvládá technicky náročnější hru
- obohacuje dlouhé tóny o vibrato
- orientuje se ve složitějších a nepravidelných rytmech
- zvládá „nestandardní“ frázování – např. jazz, latinsko-americké skladby

6. ročník

- hraje stupnice s dynamikou
- používá různé způsoby artikulace dle dynamiky (pp, ff)
- ovládá práci s dechem – ve skladbách si dokáže logicky rozvrhnout dech; nádechy a přídechy
- podle charakteru skladby přizpůsobuje barvu tónu
- hraje náročnější skladbu z listu
- dle svých schopností dokáže samostatně připravit skladbu odpovídající náročnosti s využitím znalostí tempa, dynamiky, agogiky, frázování, melodických ozdob atd.

7. ročník

- stupnice a akordy hraje v odpovídajícím tempu
- zvládá transpozici jednoduchých melodií i do vzdálenějších tónin
- experimentuje se snadnějšími moderními technikami a základy improvizace
- dokáže zdůvodnit svoji interpretaci a dbá na stylovou čistotu
- aktivně se účastní veřejného života školy

II. stupeň

I. ročník

- využívá všech dosud získaných vědomostí a dovedností
- orientuje se v celém chromatickém rozsahu flétny
- samostatně vyhledává nové a zajímavé skladby

- podílí se na výběru repertoáru
- na veřejných vystoupeních hraje přiměřeně obtížné skladby

II. ročník

- užívá vibrato a uplatňuje ho ve skladbách
- dbá na správnou intonaci a při hře s jinými nástroji se samostatně naladí
- v komorních souborech se podílí na podnětné atmosféře a dokáže poradit mladším a méně zkušeným hráčům
- samostatně se podílí na zlepšování prstové techniky

III. ročník

- obohacuje hru o nové prvky moderních technik
- zvládá základy řízené improvizace
- dokáže provést komparaci předložených skladeb (s využitím individuálních znalostí a vědomostí)
- v kratší barokní skladbě navrhne vlastní způsob artikulace a ornamentiku

IV. ročník

- má vlastní názor na interpretaci skladeb různých stylů a období
- orientuje se v hudebních zápisech, je schopen hrát z listu a při tom využít vědomosti a dovednosti získané během celého studia
- ví jak přistupovat k novým skladbám a jak postupovat při jejich nácvičce (dokáže rozpoznat správné tempo, poradí si s frázemi, využitím dechu, dynamikou, agogikou, technicky obtížnými místy atd.)
- je připraven na samostatný hudební život
- zapojuje se do kulturních akcí ZUŠ

Poznámka: Žáci II. stupně, kteří neabsolvovali předchozí studium I. stupně, plní školní výstupy I. stupně a zakončí studium minimálně na úrovni očekávaných výstupů 6. ročníku I. stupně.

5.1.8 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: Hra na hoboj

5.1.8.1 Učební plán

I. stupeň

ročník	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Hra na hoboj	1	1	1	1	1	1	1
Komorní / souborová hra				1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1		

II. stupeň

ročník	I.	II.	III.	IV.
Hra na hoboj	1	1	1	1
Komorní / souborová hra	1	1	1	1

Předmět Komorní/souborová hra může být s ohledem na individuální potřeby žáků vyučován v blocích a mohou jej navštěvovat i vyspělejší žáci nižších ročníků.

5.1.8.2 Školní výstupy vyučovacího předmětu – Hra na hoboj

I. stupeň

1. ročník

Žák

- umí složit a rozložit nástroj, pojmenovat jeho části, a ví, jak o nástroj pečovat, zejména o hobojoyé strojky
- vytvořil si návyk správného postoje a držení nástroje, dbá na brániční dýchání
- dokáže správně postavit nátisk, nasadit a ukončit tón jazykem
- zahraje tóny v rozsahu c1 – c2
- zná zásady každodenní domácí přípravy
- zahraje jednoduchou melodii zpaměti

2. ročník

- využívá při hře správný postoj, držení nástroje a brániční dýchání, správně tvoří nátisk
- dbá na přesný pohyb levého ukazováčku při spojích s tónem d2
- využívá tóny v rozsahu c1 - g2, fis1, fis2, b1
- využívá při hře základní artikulaci – tenuto a legato
- orientuje se v notovém zápisu v celých až osminových notách a pomlčkách
- zahraje jednoduchou skladbu podle sluchu, kreativně dotvoří započatou melodii

3. ročník

- dbá na kvalitu tónu a přesnou intonaci, dokáže zahrát tóny staccato
- využívá tóny v rozsahu c1 – c3 chromaticky
- vnímá náladu skladby a dokáže ji vyjádřit pomocí základních výrazových prostředků
- zahraje kratší skladbu s doprovodem dalšího nástroje
- transponuje melodii do blízkých tónin

4. ročník

- dbá na kvalitu tónu a přesnou intonaci, zejména při změně dynamiky
- orientuje se v chromatickém rozsahu nástroje b – d3
- využívá při hře širší škálu výrazových prostředků
- pracuje s frází, dokáže ji identifikovat a vystavět
- hraje skladby různých slohových období
- zapojuje se do komorní hry

5. ročník

- dokáže zahrát tón s vibratem
- zná základní melodické ozdoby a umí je použít ve skladbě
- využívá širší škálu výrazových prostředků v celém rozsahu nástroje
- umí identifikovat problematická místa ve skladbě a navrhne postup jejich nácviku
- v komorní hře dokáže udržet svoji melodickou linku

6. ročník

- orientuje se v notovém zápisu složitějších a nepravidelných rytmů
- využívá dynamiku a agogiku v celém rozsahu nástroje
- dle charakteru skladby přizpůsobí barvu tónu při zachování čisté intonace
- dbá na interpretační čistotu hry, dokáže porovnat kvalitu interpretů hudebního díla
- dokáže se sladit s doprovodným nástrojem
- v komorní hře udrží svoji melodickou linku a zároveň je schopen vnímat a reagovat na linku dalšího nástroje

7. ročník

- využívá při hře všechny získané návyky a dovednosti
- experimentuje se snadnějšími moderními technikami a základy improvizace
- samostatně nastuduje přiměřeně náročnou skladbu
- dokáže zdůvodnit svoji interpretaci a dbá na stylovou čistotu hry
- v komorní hře dokáže reagovat na linku dalších nástrojů a přizpůsobit intonaci v průběhu hry

II. stupeň

I. ročník

- využívá všech dosud získaných vědomostí a dovedností
- orientuje se v celém chromatickém rozsahu nástroje
- hraje stupnice legato a staccato v rychlejším tempu
- dbá na kvalitu tónu a čistou intonaci
- identifikuje frází a je schopen ji vystavět, vhodně zvolit místa pro nádech
- uplatňuje se v komorní hře

II. ročník

- orientuje se v notovém zápise složitějších útvarů a základních moderních technik
- podílí se na výběru repertoáru
- samostatně řeší rytmickou stránku skladby, vhodně volí tempo skladby
- dbá na čistotu interpretace skladeb různých stylů a žánrů
- v komorní hře spolupracuje na vytváření společného pojetí skladby

III. ročník

- dbá na interpretační čistotu hry, rozumí základním zákonitostem interpretace jednotlivých období a teoretické poznatky uvádí do praxe
- využívá širokou škálu dynamických odstínů a barevnosti tónu v celém rozsahu nástroje
- hraje technicky náročnější skladby
- v komorním souboru se dokáže přizpůsobit a začlenit, jeho projev „netrčí“

IV. ročník

- dokáže samostatně řešit technické problémy ve skladbě a navrhne vhodný způsob nácvičku
- má vlastní názor na interpretaci skladeb různých stylů a slohových období
- orientuje se v hudebním zápise a dokáže hrát z listu přiměřeně náročnou skladbu s využitím získaných vědomostí a dovedností
- v komorním souboru se aktivně podílí na vytváření společného zvuku a pojetí skladby
- je připraven na samostatný hudební život

Poznámka: Žáci II. stupně, kteří neabsolvovali předchozí studium I. stupně, plní školní výstupy I. stupně a zakončují studium minimálně na úrovni očekávaných výstupů 6. ročníku I. stupně.

5.1.9 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: Hra na klarinet

5.1.9.1 Učební plán

I. stupeň

ročník	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Hra na klarinet	1	1	1	1	1	1	1
Komorní / souborová hra				1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1		

II. stupeň

	I.	II.	III.	IV.
Hra na klarinet	1	1	1	1
Komorní / souborová hra	1	1	1	1

Předmět Komorní/souborová hra může být s ohledem na individuální potřeby žáků vyučován v blocích a mohou jej navštěvovat i vyspělejší žáci nižších ročníků.

5.1.9.2 Školní výstupy předmětu – Hra na klarinet

I. stupeň

1. ročník

Žák

- umí sestavit nástroj a ví, jak o něj správně pečovat
- dbá na posazení nátisku, správný postoj těla a držení nástroje
- orientuje se v základním notovém zápisu
- zná zásady cvičení na nástroj

2. ročník

- při hraní vnímá kvalitu tónu a dodržuje základní návyky hry na klarinet
- dokáže zahrát krátké úseky v legatu
- zvládá nasadit tóny jednočárkované a malé oktávy
- orientuje se v jednoduchém notovém zápisu

3. ročník

- při hraní vnímá kvalitu tónu nástroje a je schopný ji posoudit
- zná funkci přefukovací klapky a orientuje se v hmatech základních tónů rozsahu e-g2
- je schopný sám určit vhodné místo pro nádech
- dokáže zahrát jednoduchou skladbu v legatu i staccatu
- hospodaří s dechem a dokáže zahrát dlouhý, rovný tón v různé dynamice

4. ročník

- je schopný hrát v rozsahu e-c3
- ví, jak naladit svůj nástroj a umí přizpůsobit ladění v průběhu hry
- dle svých schopností zahraje přednesovou skladbu z paměti

- orientuje se ve složitějším rytmu

5. ročník

- využívá všechny dostupné prostředky pro rozvoj techniky hry
- dokáže použít pomocné hmaty
- zná hmaty tónů v rozsahu c3-g3
- dodržuje dynamiku a má představu o tempu, výrazu a frázích
- je schopný zřetelně nasazovat tóny ve všech rejstřících i dynamikách

6. ročník

- zdokonaluje prstovou techniku pomocí etud a technických cvičení
- dokáže analyzovat frázi
- zahraje plynule chromatickou stupnici
- ovládá nasazení a staccato
- orientuje se v notovém zápisu ve skladbách, které hraje

7. ročník

- dbá především na tónovou kvalitu, využívá osvojených dovedností
- při hře z listu zapojuje hudební inteligenci a dokáže zdůvodnit svou interpretaci
- má představu o kvalitním tónu a dokáže ho napodobit
- ovládá rozsah klarinetu
- dokáže sám nastudovat přiměřeně těžkou skladbu

II. stupeň

I. ročník

- využívá všech dosavadních získaných dovedností a vědomostí
- diskutuje a hodnotí svůj výkon i výkony ostatních
- provádí údržbu a základní opravy nástroje
- umí si sám upravit plátek

II. ročník

- sám hodnotí kvalitu své hry, případné nedostatky sám vylepšuje
- hraje delší celky z paměti
- je schopen si sám vybrat metodu pro cvičení
- zná základní pravidla transpozice

III. ročník

- hraje v komorních souborech a jiných hudebních seskupeních
- používá ustálený systém v rozehrávání
- detekuje a odstraňuje nedostatky
- je schopný předvést skladby odpovídající jeho úrovni

IV. ročník

- aktivně uplatňuje doposud získané návyky
- na základě harmonických funkcí dokáže vytvořit jednoduché kadence
- pomocí vědomostí a schopností získaných během studia je schopen nacvičovat skladby dle vlastního výběru
- pracuje s barvou tónu

Poznámka: Žáci II. stupně, kteří neabsolvovali předchozí studium I. stupně, plní školní výstupy I. stupně a zakončují studium minimálně na úrovni očekávaných výstupů 6. ročníku I. stupně.

5.1.10 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: Hra na saxofon

5.1.10.1 Učební plán

I. stupeň

ročník	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Hra na saxofon	1	1	1	1	1	1	1
Komorní / souborová hra				1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1		

II. stupeň

ročník	I.	II.	III.	IV.
Hra na saxofon	1	1	1	1
Komorní / souborová hra	1	1	1	1

Předmět Komorní/souborová hra může být s ohledem na individuální potřeby žáků vyučován v blocích a mohou jej navštěvovat i vyspělejší žáci nižších ročníků.

5.1.10.2 Školní výstupy předmětu – Hra na saxofon

I. stupeň

Žák

1. ročník

- umí sestavit nástroj a ví jak o něj správně pečovat
- dbá na posazení nátisku, správný postoj těla a držení nástroje
- orientuje se v základním notovém zápisu
- zná zásady cvičení na nástroj

2. ročník

- při hraní vnímá kvalitu tónu a dodržuje základní návyky hry na saxofon
- dokáže zahrát krátké úseky v legátu
- zvládá nasadit tóny jednočárkované a malé oktávy
- rozvíjí technické dovednosti
- orientuje se v jednoduchém notovém zápisu

3. ročník

- při hraní vnímá kvalitu tónu nástroje a je schopný ji posoudit
- zná funkci přefukovací klapky a orientuje se v hmatech základních tónů
- je schopný sám určit vhodné místo pro nádech
- dokáže zahrát jednoduchou skladbu v legátu i staccatu
- hospodaří s dechem a dokáže zahrát dlouhý, rovný tón v různé dynamice

4. ročník

- ovládá základní návyky hry
- umí hrát v základním rozsahu nástroje

- ví jak naladit svůj nástroj a umí přizpůsobit ladění v průběhu hry
- dle svých schopností zahraje přednesovou skladbu z paměti
- orientuje se ve složitějším rytmu

5. ročník

- využívá všechny dostupné prostředky pro rozvoj techniky hry
- dokáže použít pomocné hmaty
- hraje plynule do c3
- dodržuje dynamiku a má představu o tempu, výrazu a frázích
- je schopný zřetelně nasazovat tóny ve všech rejstřících i dynamikách

6. ročník

- zdokonaluje prstovou techniku pomocí etud a technických cvičení
- dokáže analyzovat frázi
- zahraje plynule chromatickou stupnici
- ovládá nasazení a staccato
- orientuje se v notovém zápisu i ve skladbách které hraje

7. ročník

- dbá především na tónovou kvalitu, využívá osvojených dovedností
- při hře z listu zapojuje hudební inteligenci a dokáže zdůvodnit svou interpretaci
- má představu o kvalitním tónu a dokáže ho napodobit
- ovládá rozsah saxofonu na úrovni ZUŠ
- dokáže sám nastudovat přiměřeně těžkou skladbu

II. stupeň

I. ročník

- využívá všech dosavadních získaných dovedností a vědomostí
- diskutuje a hodnotí svůj výkon, i výkony ostatních
- provádí údržbu a základní opravy nástroje
- umí si sám upravit plátek

II. ročník

- sám hodnotí kvalitu své hry, případné nedostatky sám vylepšuje
- hraje delší celky z paměti
- je schopen si sám vybrat metodu pro cvičení
- zná základní pravidla transpozice

III. ročník

- hraje v komorních souborech a jiných hudebních seskupeních
- používá ustálený systém v rozehrávání

- detekuje a odstraňuje nedostatky
- je schopný předvést skladby odpovídající jeho úrovni

IV. ročník

- aktivně uplatňuje doposud získané návyky
- na základě harmonických funkcí dokáže vytvořit jednoduché kadence
- pomocí vědomostí a schopností získané během studia, je schopen nacvičovat skladby dle vlastního výběru
- pracuje s barvou tónu

Poznámka: Žáci II. stupně, kteří neabsolvovali předchozí studium I. stupně, plní školní výstupy I. stupně a zakončují studium minimálně na úrovni očekávaných výstupů 6. ročníku I. stupně.

5.1.11 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: Hra na trombon

5.1.11.1 Učební plán

I. stupeň

ročník	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Hra na trombon	1	1	1	1	1	1	1
Komorní / souborová hra				1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1		

II. stupeň

ročník	I.	II.	III.	IV.
Hra na trombon	1	1	1	1
Komorní / souborová hra	1	1	1	1

Předmět Komorní/souborová hra může být s ohledem na individuální potřeby žáků vyučován v blocích a mohou jej navštěvovat i vyspělejší žáci nižších ročníků.

5.1.11.2 Školní výstupy předmětu – Hra na trombon

I. stupeň

Žák

1. ročník

- ovládá správný postoj a držení nástroje
- pečuje o svůj nástroj a dodržuje základní hygienické návyky
- tvoří tón s ohledem na zákonitosti žeberně bráničního dýchání
- při hře omezuje tlak nátrubku na rty a tvoří rovný tón bez intonačního kolísání
- dbá na správné nasazení a ukončení tónu
- nikdy si při hře neklepe nohou!

2. ročník

- zahraje jednoduché melodie v rozsahu B – f1
- propojuje dechové dovednosti se správným nasazením a ukončením tónu
- automatizuje přesný posun snížce mezi 1. – 6. polohou
- tvoří znělý tón v rámci různé dynamiky (mp – f)

3. ročník

- je schopen zahrát v širším rozsahu (F – f1)
- ovládne elementární trombonový repertoár
- při souhře s klavírem dokáže ukázat nástupy i společná ukončení tónu
- dbá na klenutí fráze a užívá vhodné dynamické prostředky

4. ročník

- zná základní tóny kontra oktávy

- dbá na intonační přesnosti v souvislosti s přesným posunem poloh
- používá systém rozehrávání v kombinacích nasazení (portamento, retní a snížcové legato)
- je schopný jednoduché transpozice písní a četby z partitury

5. ročník

- je schopen složitějších nátiskových změn v rámci probíraných skladeb (flexibilita nátisku v kombinacích staccata a legata)
- ovládá stupnice do 4* a 4b a jejich kvintakordy
- dbá na kvalitu tónu a intonační přesnost

6. ročník

- ovládne hru mollových stupnic do 4* a 4b i s jejich kvintakordy
- u durových stupnic hraje rozklady akordů v rámci rozsahu
- rozšiřuje rozsah v kontra oktávě a v jednočárkované oktávě

7. ročník

- dokončí studium durových a mollových stupnic
- hraje rozklady akordů vč. dominantního a zmenšeného septakordu
- získané technické dovednosti využívá při hře přednesových skladeb
- dbá na tónotvorbu a využívá jemnější nuance dynamiky a frázování
- je schopen samostatně nastudovat drobnou přednesovou skladbu
- orientuje se v zákonitostech frázování různých stylů a žánrů

II. stupeň

I. ročník

- disponuje kvalitním tónem v celém rozsahu nástroje
- při interpretaci užívá zvukové barevnosti a jemných dynamických nuancí
- ovládne základy hry tenorového klíče
- subjektivně posoudí interpretaci vážné hudby i hudby jiných žánrů

II. ročník

- pro vlastní interpretaci volí vhodné technické a výrazové prostředky
- je schopen vyrovnané kvality tvorby tónu v celém rozsahu (F1 – b1)

III. ročník

- dle svých možností ovládne krajní nástrojové polohy (c2 a výše)
- je schopen samostatně nastudovat skladby různých žánrů se správnou artikulací
- při interpretaci skladeb volí odpovídající výrazové prostředky

IV. ročník

- prokáže ovládnutí kompletní nástrojové techniky jak ve fázi domácí přípravy (samostatné nastudování technických cvičení a přednesových skladeb) tak při koncertním vystupování
- při společné souhře se podílí na čistém ladění a zvukové vyrovnanosti souboru

Poznámka: Žáci II. stupně, kteří neabsolvovali předchozí studium I. stupně, plní školní výstupy I. stupně a zakončují studium minimálně na úrovni očekávaných výstupů 6. ročníku I. stupně.

5.1.12 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: Hra na kytaru

5.1.12.1 Učební plán

I. stupeň

ročník	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Hra na kytaru	1	1	1	1	1	1	1
Komorní / souborová hra				1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1		

II. stupeň

ročník	I.	II.	III.	IV.
Hra na kytaru	1	1	1	1
Komorní / souborová hra	1	1	1	1

Výuka hry na kytaru probíhá individuálně, v 1. a 2. ročníku I. stupně též ve skupině 2 žáků (zařazení žáků je plně v kompetenci ředitelky školy na doporučení učitele vyučovacího předmětu).

Předmět Komorní/souborová hra může být s ohledem na individuální potřeby žáků vyučován v blocích a mohou jej navštěvovat i vyspělejší žáci nižších ročníků.

5.1.12.2 Školní výstupy předmětu – Hra na kytaru

I. stupeň

PS:

Žák

- popíše správné držení nástroje a postavení rukou
- pojmenuje prázdné struny
- orientuje se v prstokladovém značení pro pravou a levou ruku
- hraje jednoduché rytmické úseky na prázdné struně

1. ročník:

- popíše nástroj, předvede jeho správné držení a postavení pravé a levé ruky
- zná pokládání prstů v prvním kvadrantu hmatníku nástroje
- odlišuje techniku hry s dopadem a bez dopadu
- v pravé ruce zapojí palec do hry na basových strunách při hře prstů na melodických strunách
- hraje jednoduché melodie

2. ročník:

- orientuje na hmatníku v prvním kvadrantu
- zná zásady správného postupu při domácím cvičení na nástroj
- propojí hru pravé a levé ruky; zvládá koordinaci
- hraje jednoduché durové stupnice
- vnímá dynamiku a váže jednotlivé tóny

- hraje jednoduchý dvojhlas
- je schopen hrát kratší skladby z paměti

3. ročník:

- je schopný sebereflexe při kontrole správného držení těla a nástroje
- orientuje se v notovém zápise hraných skladeb
- má pojem o vystavění fráze v souvislosti s dynamikou
- orientuje se na hmatníku po pátý prázec
- hraje vybrané mollové (melodické) stupnice
- rozvine techniku pravé ruky: technika pasážová, rozkladová a akordová
- zvládá správné držení jednoduchých akordů levou rukou

4. ročník:

- zvyšuje úroveň doposud naučených technických a výrazových dovedností
- dbá na kultivovanost tónu
- dbá na rytmickou vyváženost hry
- hraje na hmatníku ve vyšších polohách
- rozšiřuje svůj repertoár o skladby z různých stylových období a přizpůsobuje tomu výrazovou stránku hry
- uplatňuje se v souhře, v komorní hře

5. ročník:

- umí naladit nástroj bez pomoci ladičky a vyměnit nástroji struny
- hraje etudy k procvičení dílčích technických problémů
- předvede přípravné cviky sestupné a vzestupné legatové techniky
- je schopen do hry zapojit vlastní interpretační nápady
- rozlišuje různá stylová období
- zahraje přirozené flažolety a techniku barrée

6. ročník:

- hraje závažnější skladby
- zahraje z listu jednoduché skladby
- je schopen hry složitějších skladeb z paměti
- zrychluje rozkladovou a pasážovou techniku
- vytvoří kadence k příslušným stupnicím
- vyjádří názor na interpretaci vlastní i druhých

7. ročník:

- spolehlivě ovládá základní kytarové techniky pravé i levé ruky a je schopen je ve skladbách kombinovat
- při hře přednesových skladeb dbá na výrazovou stránku

- je schopen kvalitní a plynulé hry z listu méně složitých skladeb
- vedle etud a přednesů žák hraje technická cvičení pro rozšiřování dovedností pravé a levé ruky
- nastuduje repertoár k absolventskému veřejnému vystoupení nebo komisionální zkoušce

II. stupeň

I. ročník:

- má dobrou znalost tónů a orientuje se na hmatníku
- hraje technicky složitější etudy, ke kterým si sám či s pomocí učitele vyhledává cvičení k problematickým místům
- dbá na uvolněnou hru a případná napětí v ruce (těle) řeší s učitelem

II. ročník:

- zhodnotí vlastní výkon
- vyhledává skladby podle svého vkusu (např. z nahrávek) a konzultuje vhodnost výběru s pedagogem
- je schopen nastudovat delší skladby a doplňuje svůj repertoár o dosud nestudované formy (např. variace, fuga, barokní suite a další cyklické formy...)
- nastuduje zadanou (vybranou) skladbu samostatně

III. ročník:

- zná techniku tremola a využívá ji k rozvíjení schopností a uvolněnosti pravé ruky
- orientuje se ve formě skladby, chápe základní harmonické vztahy a využívá to při přednesu fráze
- hraje přednesové skladby z paměti
- své schopnosti využívá ve spolupráci v komorní hře i s jinými nástroji

IV. ročník:

- završí svůj dosavadní repertoár dílem českého soudobého skladatele
- udržuje své dosavadní technické dovednosti na cvičeních preferovaných světových kytarových škol
- má přehled o standardním koncertním kytarovém repertoáru
- samostatně nastuduje vhodné skladby k ukončení II. stupně

Poznámka: Žáci II. stupně, kteří neabsolvovali předchozí studium I. stupně, plní školní výstupy I. stupně a zakončují studium minimálně na úrovni očekávaných výstupů 6. ročníku I. stupně.

5.1.13 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: Hra na elektrickou kytaru

Kytara v sobě spojuje přednosti nástroje melodického a akordického. Z hlediska historického představuje výuka hry na elektrickou kytaru nový prvek. Hudební nástroj poskytuje možnost individuální hry a využívá možnosti práce s analogovými či digitálními efekty, s hudebními programy na PC. Uplatňuje se v sólové i doprovodné hře až k samotné improvizaci jak v souborech, tak i v různých hudebních seskupeních.

5.1.13.1 Učební plán

I. stupeň

ročník	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Hra na elektrickou kytaru*	1	1	1	1	1	1	1
Komorní / souborová hra				1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1		

* žáci 1. – 3. ročníku mohou v případě individuální potřeby plnit výstupy na akustickém nástroji

II. stupeň

ročník	I.	II.	III.	IV.
Hra na elektrickou kytaru	1	1	1	1
Komorní / souborová hra	1	1	1	1

Předmět Komorní/souborová hra může být s ohledem na individuální potřeby žáků vyučován v blocích a mohou jej navštěvovat i vyspělejší žáci nižších ročníků.

5.1.13.2 Školní výstupy předmětu – Hra na elektrickou kytaru

I. stupeň

Žák

1. ročník

- umí popsat nástroj a ladění nástroje
- ovládá správné držení nástroje
- ovládá jednoduché prstové cvičení pro levou a pravou ruku (prstová hra)
- ovládá jednoduché motivy skladeb z paměti
- elementární souhra s automatickým bubínkem, sequencerem

2. ročník

- ovládá základní notaci na hmatníku v I. poloze
- ovládá stupnice (C-dur, G dur, D dur)
- umí vytvořit a zahrát jednoduchý rytmický motiv
- zvládá synchronizaci pravé a levé ruky
- ovládá dle svých schopností a možností hru jednoduchých motivů skladeb z paměti
- souhra se sequencerem, jednoduchý rytmický pattern

3. ročník

- ovládá z paměti notaci na hmatníku v I. poloze

- orientuje se v jednoduchých hudebních útvarech v zápisu i tabulatuře
- používá dynamiku v přednesu
- využívá svých znalostí ve stupnicích a akordových značkách
- prohlubuje techniku hry pravé a levé ruky
- elementární souhra s backing tracky

4. ročník

- využívá své znalosti ve hře trsátkem pravou rukou
- ovládá hru pravou rukou v rytmických motivech
- prezentuje své znalosti ve stupnicích a akordových značkách
- zapojí se do souborové hry (duo)
- obohacuje své znalosti v technice hry pravé a levé ruky (slide, pull-of, hammer-on)
- souhra s backing tracky, složitější pattern

5. ročník

- prezentuje znalosti ve stupnicích a akordových značkách
- dokáže se orientovat na hmatníku do VII. polohy
- orientuje se ve 2-3 oktávových stupnicích
- obohacuje své znalosti v technice hry na elektrickou kytaru (vibrato, full)
- souhra s backing tracky, složitější pattern, riff, blues

6. ročník

- orientuje se v základních akordických značkách
- ovládá rytmické doprovody v základních power chordech
- předvede své znalosti v technice hry na elektrickou kytaru (flažolety)
- základy improvizace, pentatonická stupnice
- souhra s backing tracky, složitější pattern, blues dur a moll

7. ročník

- samostatně se dle svých schopností a možností připraví na vystoupení
- ovládá základní nástrojovou techniku (hru trsátkem střední obtížnosti)
- umí si naladit nástroj
- zvládá základní dvojhmaty i trojhmaty
- hraje dle individuálních schopností plynule ve vyšších polohách a v základních tóninách
- orientuje se v notovém zápisu a tabulatuře i ve složitějších rytmech
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů
- doprovází podle akordových značek
- hraje kadence a vytváří vlastní doprovod podle svých individuálních schopností
- uplatňuje se při hře v komorních nebo souborových uskupeních
- ukončí studium I. stupně veřejným vystoupením

- souhra s backing tracky, improvizace v pentatonických stupnicích

II. stupeň

I. ročník

- přečte jednoduchý zápis v tabulatuře
- orientuje se v základech improvizace
- zvládá přípravu a úvod pro vytvoření vlastní skladby
- používá své znalosti v sólových figurách
- realizuje své znalosti v rockové hudbě, blues, jazz, latino
- je schopen porozumět úvodu k počítačovým programům pro elektrickou kytaru
- používá své znalosti v rytmické a sólové hře (riff a lick)
- souhra s backing tracky, prohlubování rytmického cítění v improvizaci

II. ročník

- zvládá podle sluchu vnímat text písně a jednoduchý doprovod
- obohacuje své znalosti v počítačových programech pro elektrickou kytaru
- používá transpoziční pravítko
- ovládá v úvodu princip analogových efektů
- prohlubuje a propojuje znalost modů pentatonických, durových a mollových stupnic
- souhra s backing tracky, složitější patterny a rify, improvizace

III. ročník

- ovládá analogové efekty
- souhra se spoluhráči ve skupině mu nečiní potíže
- prohlubuje své znalosti v digitálních multi-efektech a kytarových zesilovačích
- využívá dle svých znalostí hudebních programů
- souhra s backing tracky, studium církevních modů

IV. ročník

- propojuje své znalosti akordů a stupnic
- tvoří a skládá vlastní jednoduchý repertoár
- zvládá přípravu na koncerty
- zvládá samostatné procvičování oblíbených skladeb pomocí poslechu a tabulturního zápisu
- prohlubuje vazby akord – stupnice, mod
- ukončí studium na ZUŠ veřejným vystoupením nebo komisionální zkouškou

Poznámka: Žáci II. stupně, kteří neabsolvovali předchozí studium I. stupně, plní školní výstupy I. stupně a zakončují studium minimálně na úrovni očekávaných výstupů 6. ročníku I. stupně.

5.1.14 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: Sólový zpěv

5.1.14.1 Učební plán

I. stupeň

ročník	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Sólový zpěv	1	1	1	1	1	1	1
Komorní / sborový zpěv				1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1		

II. stupeň

ročník	I.	II.	III.	IV.
Sólový zpěv	1	1	1	1
Komorní / sborový zpěv	1	1	1	1

Výuka sólového zpěvu probíhá v I. stupni individuálně nebo ve skupině 2 žáků, nejdéle však do 3. ročníku I. stupně. (Zařazení žáka je plně v kompetenci ředitelky školy.)

Předmět Komorní/sborový zpěv může být s ohledem na individuální potřeby žáků vyučován v blocích a mohou jej navštěvovat i vyspělejší žáci nižších ročníků.

5.1.14.2 Školní výstupy předmětu – Sólový zpěv

I. stupeň

PS

Žák

- předvede správný pěvecký postoj
- popíše základní zásady správného dýchání
- zazpívá jednoduché hlasové cvičení dle pokynů pedagoga
- zazpívá jednoduché lidové a dětské písně ve svém hlasovém rozsahu

1. ročník

- dbá na správné držení těla
- objasní a uplatní zásady správného dýchání
- zazpívá jednoduchá hlasová cvičení ve svém přirozeném hlasovém rozsahu
- vysvětlí obsah jednoduché písně
- zazpívá zpaměti

2. ročník

- chápe zásady hlasové hygieny
- reaguje na dynamické změny dle svých individuálních schopností
- přirozeně otvírá ústa a dbá na výslovnost
- dokáže vyjádřit náladu písně (smutná, veselá)

3. ročník

- zpívá dle svých dispozic intonačně čistě a rytmicky přesně
- rozumí zpívanému textu a pečlivě vyslovuje
- používá žeberně-brániční dýchání, zná pojem dechová opora
- zazpívá se základní dynamikou mf, p (dle svých dispozic f)
- nepřepíná hlas, neforzíruje
- předvede své výrazové schopnosti při zpěvu lidových a umělých písní
- orientuje se v notovém zápisu pěveckých partů interpretovaných písní

4. ročník

- uplatňuje měkké nasazení tónu
- respektuje zásady vedení pěvecké fráze, správně se nadechuje
- správně artikuluje
- uplatňuje zásady zpěvu legato
- zpívá přiměřená hlasová cvičení k rozšíření rozsahu
- umí výrazově vyjádřit písně přiměřeně svému věku a schopnostem

5. ročník

- uplatňuje získané pěvecké, dechové a artikulační návyky
- projevuje smysl pro kultivovaný projev, hudební frázi a kantilénu
- je schopen zpěvu ve vícehlasých písních
- orientuje se v notovém zápisu zpívaných skladeb

6. ročník

- zpívá hlasová cvičení ve větším rozsahu
- reaguje na předepsanou dynamiku a agogiku
- dbá vědomě na intonační čistotu a kvalitu tónu
- dokáže jednoduše zhodnotit výkon svůj i svých spolužáků
- navrhne interpretaci vybrané písně (dechové fráze, dynamika, výrazové prostředky)

7. ročník

- používá získané technické dovednosti v celém svém, dle možností vyrovnaném, hlasovém rozsahu
- uplatňuje zpěv legato, staccato, zvládá jednoduché melodické ozdoby
- zvládne samostatně nastudovat vybranou píseň
- používá dynamiku, agogiku a výraz odpovídající charakteru a obsahu interpretované skladby
- odlišuje skladby různých stylů a žánrů, chápe odlišnost interpretace skladeb různých slohových období
- uplatňuje zásady hlasové hygieny
- je schopen zpívat ve dvojhlasě i vícehlasě a spolupracovat s různými druhy doprovodů

- nastuduje z paměti repertoár k veřejnému absolventskému vystoupení (komisionální zkoušce)

II. stupeň

I. ročník

- aplikuje základní pěvecké dovednosti: správný postoj, dýchání, měkké nasazení tónu, legatové vedení tónu, pečlivá artikulace
- dbá na čistou intonaci a rytmickou přesnost
- interpretuje písně různých stylů a žánrů dle svého zaměření

II. ročník

- správně artikuluje, má vyrovnané vokály
- zpívá staccato, zvládá základní melodické ozdoby
- vědomě vede pěveckou frázi
- při zpěvu vychází z pochopení obsahu zpívané skladby
- podílí se na výběru repertoáru dle své profilace

III. ročník

- ovládá hlas v celém svém rozsahu
- zařazuje na repertoár náročnější skladby

IV. ročník

- orientuje se v hudebním zápise
- má vyrovnaný hlas v celém rozsahu, zpívá legato, staccato, melodické ozdoby, běhy
- nastuduje samostatně vybrané skladby, je schopen samostatné spolupráce s různými druhy doprovodů
- zpívá ve vícehlasých skladbách
- rozliší pěveckou literaturu různých stylových období
- sleduje kulturní dění
- zaujímá vlastní hodnotící stanovisko ke svému výkonu, k výkonu spolužáků i k poslouchané vokální a vokálně-instrumentální hudbě či jiným hudebním produkcím
- zakončí studium veřejným absolventským koncertem, event. komisionální zkouškou

Poznámka: Žáci II. stupně, kteří neabsolvovali předchozí studium I. stupně, plní školní výstupy I. stupně a zakončí studium minimálně na úrovni očekávaných výstupů 6. ročníku I. stupně.

5.1.14.3 Školní výstupy předmětu – Komorní / sborový zpěv

I. stupeň

Žák

4. – 5. ročník

- využívá základní pěvecké dovednosti získané v sólovém zpěvu
- zvládá zpěv v unisonu, kánon, event. jednoduchý lidový dvojhlas
- zpívá s doprovodem i bez doprovodu
- dodržuje zásady hlasové hygieny s ohledem na riziko přepínání hlasu při skupinovém zpěvu

6.– 7. ročník

- zpívá v jednoduchých dvojhlasých, event. i vícehlasých skladbách
- spolupracuje s ostatními zpěváky
- dbá na společné začátky a konce frází
- dodržuje domluvená pravidla interpretace (fráze, nádechy, dynamika apod.)
- reaguje na jednoduchá dirigentská gesta, umí jejich základní schémata – 2/4, 3/4, 4/4
- přijímá zodpovědnost za společné provedení

II. stupeň

I.- II. ročník

- vhodně interpretuje vícehlasou skladbu s ohledem na její charakter, žánr, styl
- čistě intonuje part ve vícehlase s instrumentálním doprovodem
- používá větší rozsah dynamických a agogických výrazových prostředků
- vnímá vyváženost jednotlivých hlasů při nácvičku komorní skladby
- realizuje dynamické a agogické pokyny z notového zápisu, je schopen zanášet poznámky do vlastního partu

III. – IV. ročník

- kultivovaně interpretuje skladby různých stylových období
- reaguje na tempové a dynamické změny, udrží tempo a rytmus
- čistě intonuje svůj hlas ve vícehlasých skladbách s doprovodem i a capella
- podílí se na organizaci a přípravě společných vystoupení

Poznámka: Žáci II. stupně, kteří neabsolvovali předchozí studium I. stupně, plní školní výstupy I. stupně a zakončují studium minimálně na úrovni očekávaných výstupů 6. ročníku I. stupně.

5.1.15 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: Hra na akordeon

5.1.15.1 Učební plán

I. stupeň

ročník	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Hra na akordeon	1	1	1	1	1	1	1
Komorní / souborová hra				1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1		

II. stupeň

ročník	I.	II.	III.	IV.
Hra na akordeon	1	1	1	1
Komorní / souborová hra	1	1	1	1

Předmět Komorní/souborová hra může být s ohledem na individuální potřeby žáků vyučován v blocích a mohou jej navštěvovat i vyspělejší žáci nižších ročníků.

5.1.15.2 Školní výstupy předmětu – Hra na akordeon

I. stupeň

PS

Žák

- správně sedí u nástroje
- zvládá správné postavení ruky a je uvolněný
- orientuje se na klaviatuře v elementárním rozsahu
- využívá základy techniky vedení měchu
- zahraje podle sluchu jednoduché písně pravou rukou

1. ročník

- dbá na správné sezení a držení nástroje a zvládá základní postavení pravé i levé ruky
- ovládá hru základních basů
- ovládá jednoduchou souhru obou rukou
- rozliší hru tenuto, staccato a legato
- zvládá podkládání palce pravé ruky (stupnice C dur v rozsahu jedné oktávy)

2. ročník

- zdokonaluje techniku hry (frázování, dvojhmaty v pravé ruce)
- zdokonalí techniku vedení měchu, při které respektuje hudební fráze
- hraje lidové písně a skladby individuálně upravené jeho schopnostem
- dokáže kultivovat kvalitu tónu, dynamiku a výraz
- zdokonalí samostatnost a nezávislost rukou

3. ročník

- je schopen zvýšit technickou úroveň hry
- hmatem se dobře orientuje v levé ruce
- využívá zvukové a barevné možnosti nástroje (základy rejstříkování)
- rozvine hru skladeb podle základních akordových značek pro levou ruku
- zapojuje se do kolektivní hry

4. ročník

- používá nástrojové návyky z předešlých ročníků
- zvládá hmatovou orientaci v levé ruce
- hraje žánrově různorodé skladby
- zvládá hru dvojhmatů

5. ročník

- používá techniku vedení měchu na vyšší úrovni
- dbá na výrazovou stránku hry (dynamika, tempo)
- je schopen hry z paměti
- dbá na sluchovou sebekontrolu

6. ročník

- rozlišuje sám (popřípadě s pomocí učitele) hlavní zásady při interpretaci skladeb různých žánrů a stylů
- zvládá techniku rejstříkování v pravé i levé ruce
- podle sluchu nebo základních akordických značek vytvoří v levé ruce doprovod k jednoduché melodii

7. ročník

- využívá při hře zvukové a barevné možnosti nástroje pomocí rejstříkových kombinací
- je vybaven technickou zručností a vyspělostí v rámci svých motorických schopností
- orientuje se v celém rozsahu klaviatury
- dbá na sluchovou sebekontrolu
- hraje přiměřeně obtížné skladby z listu
- je schopen souhry
- nastuduje přednesové skladby po stránce výrazové, stylové a technické pro absolventské vystoupení nebo zkoušku

II. stupeň

I. ročník

- používá všechny získané technické a výrazové prostředky nástrojové hry
- využívá při hře zvukové a barevné možnosti nástroje pomocí rejstříkových kombinací

- je vybaven technickou zručností a pohotovostí
- zapojuje se do kolektivní hry
- buduje si repertoár skladeb různých stylů a žánrů s přihlédnutím ke svým individuálním zájmům a schopnostem

II. ročník

- stylově interpretuje skladby různých žánrů a období, dbá na jejich charakteristické rysy
- dbá na kulturu tónu
- je schopen hry sólové, komorní nebo souborové
- samostatně navrhne interpretaci dané skladby

III. ročník

- profiluje se podle svých zájmů
- vyjádří svůj názor na interpretaci vlastní i slyšenou
- samostatně nastuduje přiměřeně těžkou skladbu a osobitě ji interpretuje

IV. ročník

- hraje vospělou nástrojovou a měchovou technikou skladby různých stylů a žánrů
- při interpretaci dbá na stylovou čistotu, frázování a kultivovaný projev
- hraje vybrané skladby z paměti
- nastuduje program k ukončení studia

Poznámka: Žáci II. stupně, kteří neabsolvovali předchozí studium I. stupně, plní školní výstupy I. stupně a zakončují studium minimálně na úrovni očekávaných výstupů 6. ročníku I. stupně.

5.1.16 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: Skladba

5.1.16.1 Učební plán

I. stupeň

ročník	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Skladba	1	1	1	1	1	1	1
Komorní / souborová hra				1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1		

II. stupeň

ročník	I.	II.	III.	IV.
Skladba	1	1	1	1
Komorní / souborová hra	1	1	1	1

Předmět Komorní/souborová hra může být s ohledem na individuální potřeby žáků vyučován v blocích a mohou jej navštěvovat i vyspělejší žáci nižších ročníků.

Podmínkou zařazení do SZ Skladba je výuka ve vybraném nástrojovém SZ HO nebo absolvování nejméně 3 ročníků výuky hry na nástroj. Výuka probíhá individuálně nebo ve skupině 2-4 žáků.

5.1.16.2 Školní výstupy předmětu – Skladba

I. stupeň

Žák

1. ročník

- používá v praxi základní teoretické znalosti
- nápaditě realizuje své představy prostřednictvím improvizčních činností
- interpretuje a tvoří rytmické modely a používá je k psaní jednoduchých kadencí
- dokáže najít doprovodné tóny k písni nebo vlastní melodii
- na elementární úrovni dovede melodizovat text

2. ročník

- rozpoznává základní složky notopisu a dovede načrtnout vlastní hudební výtvar
- zná hlavní harmonické funkce a dovede je využít k doprovodu melodie
- je schopen zachytit a zapsat charakter vlastní kompozice
- dovede se inspirovat hudbou, se kterou se setkává
- dovede zhudebnit jednoduchý text
- rozpozná základní rozdíly v hudební struktuře, např. jednohlasá melodie s akordickým doprovodem, vícehlasá melodie apod.

3. ročník

- chápe zadání a využívá dosavadních znalostí a zkušeností k vytvoření vlastní skladby

- používá známé hudební pojmy podle charakteru hudby (takty, dynamika, tempová a agogická označení)
- na elementární úrovni chápe základní formální členění (malá písňová forma) a pracuje s kontrastem
- podle svých možností dokáže zapsat svoji skladbu
- základním způsobem rozliší evropskou hudbu předchozích epoch i 20. století

4. ročník

- dovede zapsat jednoduchý hudební celek
- základním způsobem se orientuje v akordech a intervalech, vnímá tóninovou strukturu a chápe metrorhythmické členění hudby
- dovede upravit melodii do dvojhlasu se zřetelem k vokálnímu nebo instrumentálnímu použití
- je schopen pracovat se základními formovými typy - věta, perioda, malá písňová forma
- zná a používá různé doprovodné figury, např. charakteristiku doprovodu tanců

5. ročník

- má elementární přehled o hudebních formách
- zná základy práce s motivem a využívá ji při tvorbě
- zná nejdůležitější zásady práce s vícehlasem a akordickou strukturou
- zvládá vědomou práci s textem se zřetelem k jeho obsahu a správné deklamaci, zhudebňuje texty pro sólo i pro sbor
- má elementární přehled o hudbě 20. století

6. ročník

- na základní úrovni zvládá elementární hudební analýzu (hudební formy, harmonie)
- disponuje základními znalostmi o možnostech a vlastnostech vybraných hudebních nástrojů
- má výrazovou představivost a využívá různých neobvyklých barevných možností hudebních nástrojů
- podle svých schopností tvoří cyklické skladby (suite, sonáta), dovede vystihnout kontrast nálady, vytvoří alespoň jeden sonátový cyklus
- základním způsobem se orientuje v hudební historii a kompozičních směrech a technikách 20. a 21. století

7. ročník

- zvládá hudební analýzu jednoduché hudební formy, tónového systému a instrumentace
- dovede vytvořit větší hudební celek, vnitřně strukturovaný kontrastními plochami
- ve své tvorbě prokazuje smysl pro volbu vhodných hudebních kompozičních prostředků

- má zkušenosti s instrumentací a specifiky transponujících nástrojů
- s jistotou se orientuje v dur-mollovém systému a zná a používá i další tónové systémy
- vytvoří jednovětou nebo cyklickou absolventskou skladbu pro komorní obsazení

II. stupeň

Žák

PS

- ovládá základy notopisu a dovede zaznamenat jednoduchou skladbu
- sluchově rozeznává dur a moll tónorod, intervaly, akordy a jejich obraty a zná i jiné tónové systémy (pentatonika, celotónová stupnice ad.)
- dokáže reprodukovat jednoduchý rytmický model a správně jej zapsat
- dovede rozpoznat základní prvky hudební stavby a male formové útvary (věta, perioda, jednoduchá malá písňová forma), elementárně se orientuje v hudební historii
- dokáže vytvořit malý hudební celek ve dvojhlasu nebo s melodií a akordickým doprovodem

II. stupeň

I. ročník

- ovládá notopis na úrovni potřebné k zaznamenání svých skladeb
- orientuje se v intervalech, akordech a tóninové struktuře, má dostatečnou rytmickou představivost
- zná specifika vokální a instrumentální hudby
- pracuje se základními formovými typy - věta, perioda, malá písňová forma ad.
- zná a používá doprovodné figury různých hudebních stylů, charakteristické doprovodné figury tanců ad.

II. ročník

- zvládá vědomou práci s textem i po výrazové stránce a zná pravidla deklamace, zhudebňuje texty pro sólo i pro sbor
- zabývá se kompozičními metodami 20. a 21. století
- zvládá klasickou práci s motivem a zná a používá i další typy hudebních procesů
- má přehled o hudebních formách
- zná principy a pravidla vedení hlasů a akordických spojů

III. ročník

- orientuje se v dějinách hudby se zřetelem na tvorbu 20. století
- zvládá jednotlivé složky hudební analýzy včetně stylového zařazení
- tvoří menší nebo větší cyklické skladby (suite, sonáta), dovede vystihnout kontrast nálady i správné tektonické vyvážení

- má přehled o vlastnostech a možnostech většího počtu nástrojů symf. orchestru i nástrojů jiných, zvláštních, historických ad.
- orientuje se v hudebních stylech a žánrech, má přehled o hudební historii z hlediska skladatele i o současné kompoziční scéně
- na základní úrovni zvládá práci s vybraným počítačovým notačním programem

IV. ročník

- disponuje znalostmi a zkušenostmi pro soběstačnou další skladatelskou činnost
- ve své tvorbě prokazuje smysl pro volbu vhodných hudebních prostředků ve všech oblastech kompoziční práce, smysl pro osobitý hudební výraz
- na vysoké úrovni zvládá sluchovou analýzu a má dostačující znalosti z hudebně teoretických disciplín
- má přehled o hudební struktuře a faktuře jednotlivých hudebních stylů a jejich časovém zařazení, orientuje se v současné kompoziční scéně
- při své skladatelské práci využívá možnosti notačních počítačových programů
- vytvoří rozsáhlejší absolventskou skladbu pro menší nebo větší instrumentální nebo vokálně instrumentální obsazení

Poznámka: Žáci II. stupně, kteří neabsolvovali předchozí studium I. stupně, plní školní výstupy I. stupně a zakončují studium minimálně na úrovni očekávaných výstupů 6. ročníku I. stupně.

5.1.17 Vyučovací předmět: Komorní / souborová hra

5.1.17.1 Školní výstupy předmětu Komorní / souborová hra

Předmět Komorní/souborová hra je realizován jako hra v souboru, hra v různých komorních uskupeních, čtyřruční hra, doprovod, interpretační a poslechový seminář, kolektivní improvizace a harmonizace skladeb nebo Orffův soubor a může být s ohledem na individuální potřeby žáků vyučován v blocích. Mohou jej navštěvovat i vyspělejší žáci nižších ročníků.

I. stupeň

Žák

4. – 5. ročník

- zvládá základní principy souhry s dalším nástrojem
- vnímá své spoluhráče
- je schopen reagovat na změny
- používá technické a výrazové prvky získané při studiu v hlavním předmětu
- dbá na intonaci a doladování k druhému nástroji

6. – 7. ročník

- ovládá ladění svého nástroje i v rámci skupiny
- orientuje se v notovém zápise svého partu
- sleduje a vnímá ostatní hlasy
- rychle reaguje na gesta dirigenta (pokyny pedagoga)
- dodržuje domluvená pravidla interpretace
- je schopen se přizpůsobit celku
- umí přednést přiměřené vícehlasé, vícevěté skladby různých slohových období
- přijímá zodpovědnost za společné provedení

II. stupeň

I.- II. ročník

- uplatňuje veškeré dovednosti získané v individuální výuce
- spolehlivě reaguje na gesta dirigenta
- udržuje společné tempo, dodržuje dynamiku a agogiku zapsanou v partu
- dbá na společné začátky a konce frází
- uplatňuje svůj názor na provedení skladby

III. – IV. ročník

- hraje skladby různých stylů a žánrů dle zaměření komorního uskupení
- hraje skladby různých slohových období
- dokáže navrhnout způsob interpretace

- cítí zodpovědnost za vznikající dílo, je si vědom nezastupitelné role jednotlivce při společné práci

Poznámka: Žáci II. stupně, kteří neabsolvovali předchozí studium I. stupně, plní školní výstupy I. stupně a zakončují studium minimálně na úrovni očekávaných výstupů 6. ročníku I. stupně.

5.1.18 Vyučovací předmět: Hudební nauka

5.1.18.1 Školní výstupy předmětu – Hudební nauka

Žák

1. ročník

- čte a zapisuje noty od c1 - g2 v houslovém klíči
- odpočítá noty od e – c3 v houslovém klíči
- odpočítá noty c – c1 v basovém klíči
- dokáže zapsat a vyjmenovat křížky i béčka v předznamenání tak, jak jdou správně za sebou
- rozlišuje základní tvary not a pomlk, délky not dokáže vytleskat
- zapíše stupnici C dur, označí půltóny
- doplní neúplné takty vhodnými notami či pomlkami tak, aby z nich byly takty celé
- zná základní označení dynamiky (p, mf, f, crescendo, decrescendo)
- zařadí hudební nástroje do skupin
- aktivně se účastní hry na Orffovy nástroje, dokáže je správně uchopit
- přiměřeně svému věku dokáže tvořivě pracovat ve skupině stejně starých spolužáků

2. ročník

- rozlišuje mezi sebou jednotlivé oktávy, odpočítá noty v basovém klíči
- zná předznamenání všech durových stupnic s křížky i béčky
- zapíše durovou stupnici od zadaného tónu (předznamenání, stupnice, označí půltón)
- vytvoří interval velký a čistý od zadaného tónu, sluchem je od sebe rozezná za využití pomocných písní (dokáže identifikovat interval hraný melodicky)
- vytvoří durový kvintakord od zadaného tónu
- dokáže zapsat jednoduchý rytmický úryvek podle sluchu
- zná základní přednesová označení
- je samostatně schopen jednoduché rytmické improvizace (vymyslí rytmus)

3. ročník

- chápe princip tvoření mollových stupnic, z říkanky odvodí jejich předznamenání a upravuje jejich jednotlivé druhy (aiolská, harmonická, melodická)
- vytvoří a rozezná intervaly velké, čisté a malé
- rozumí principu obrátů kvintakordu, rozeznává jednotlivé obraty v notovém zápisu, tvoří je v zadané tónině a podle svých možností je rozpoznává sluchem
- užívá základních pojmů italského hudebního názvosloví z oblasti tempa v kombinaci se zpřesňujícími pojmy
- rozezná sluchem zvuk jednotlivých hudebních nástrojů, při poslechu hudby aktivně sleduje a dokáže popsat zvláštnosti charakteru hudby jednotlivých stylových období, připojí se s taktovacími gesty

- ve skupině se projevuje tvořivě, využívá ke hře jak rytmických, tak melodických nástrojů (xylofon)
- při improvizaci udrží samostatně rytmický model, či přidá vlastní k již znějícímu

4. ročník

- vytvoří stupnici chromatickou a celotónovou od zadaného tónu
- vytvoří kvintakord zvětšený a zmenšený od zadaného tónu
- vytvoří tvrdě velký a dominantní septakord od zadaného tónu, sluchem je rozezná
- orientuje se v časové ose dějin hudby, dokáže krátce charakterizovat jednotlivá období – ví, jak se od sebe vzájemně liší, to vše v návaznosti na jiná odvětví umění, kulturní a historický kontext
- zná doplňující přednesová a tempová označení z oblasti hudební terminologie
- je schopen složitější improvizace při využití kombinování nepravidelných rytmických hodnot s metrem a jinými rytmickými útvary (např. triola)

5. ročník

- vytvoří stupnici pentatonickou
- vytvoří septakord tvrdě velký, dominantní, měkce malý a zmenšeně zmenšený od zadaného tónu
- orientuje se v běžných hudebních žánrech (jazz, rock, blues, vážná hudba, metal, pop, folk, dechová hudba)
- zařadí zásadní osobnosti hudební historie do období dějin hudby, kam patří
- krátce charakterizuje vybrané hudební formy, které jsou typické pro dané období dějin hudby
- zná nejužívanější pojmy z oblasti hudební teorie

5.2 VÝTVARNÝ OBOR

5.2.1 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: Výtvarný obor

Charakteristika výtvarného oboru

Poskytujeme našim žákům systematické vzdělávání ve studijní kresbě, malbě, základech grafiky a modelování. Zároveň jsou žáci podněcováni k volné tvorbě a zpracovávání námětů z vlastní fantazie. Součástí hodin jsou i náhledy do dějin výtvarného a užitého umění. Zaměřujeme se s žáky na plynulý rozvoj jejich výtvarného projevu o osobnosti. Zdůrazňujeme tvořivý přístup k výtvarným úkolům a učení výtvarným stylům a žánrům hrou a vlastním experimentem. Připravujeme své žáky na SŠ a VŠ výtvarného zaměření.

Vyučování je koncipováno v tematických blocích, ve kterých se věnujeme podrobně danému výtvarnému tématu či fenoménu a jeho zpracování z různých úhlů pohledu různými prostředky, technikami a uměleckými přístupy. Žáci tak získávají vlastní škálu dovedností a znalostí ve výtvarných technikách, žánrech, stylech a osvojují si schopnost samostatně je používat. Především je ale studium zaměřeno na to, aby žák poznal své silné i slabé výtvarné stránky a ocenil jedinečnost svého výtvarného projevu a výpovědi. Nabyté dovednosti a poznatky pak dokázal zúročit ve své vlastní výtvarné tvorbě.

5.2.1.1 Učební plán

Přípravné studium

	I. ročník	II. ročník
Přípravná výtvarná tvorba	2	2

Přípravné studium II. stupně

	PS II.
Plošná tvorba	1
Prostorová tvorba	1
Dějiny umění	1

Přípravné studium II. stupně je určeno žákům od 14 let, kteří neabsolvovali předcházející studium I. stupně.

Žák prokáže základní návyky a dovednosti, začíná plnit výstupy I. stupně.

I. stupeň

ročník	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Plošná tvorba	1	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5
Prostorová tvorba	1	1	1	1	1	1	1
Dějiny umění		0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5

II. stupeň

ročník	I.	II.	III.	IV.
Plošná tvorba	1	1	1	1
Prostorová tvorba	1	1	1	1
Dějiny umění	1	1	1	1

Vyučovací předměty Plošná tvorba, Prostorová tvorba a Dějiny umění mohou být s ohledem na individuální potřeby žáků vyučovány v blocích.

5.2.1.2 Školní výstupy předmětu – Přípravná výtvarná tvorba

Výtvarná tvorba je předstupněm předmětů základního studia. Žák se v ní poprvé seznamuje s výtvarnými technikami a žánry a učí se tvořivě přistupovat k výtvarným úkolům. Pracujeme hlavně s žákovou spontaneitou ve výtvarném projevu a poskytujeme mu dostatek podnětů pro tvorbu. Zároveň se snažíme tento proces přiměřeně usměrňovat a vést žáka k odpovědnosti za své dílo.

PS

Žák:

- ovládá intuitivně základní práci s barvou a keramickou hlinou
- používá obrazotvorné prvky (bod, linie, plocha, tvar)
- přiměřeně svému věku zachází se svěřenými nástroji a udržuje v pořádku své pracovní místo. Výtvarné úkoly zvládá přiměřeně svému věku a stupni rozvoje myšlení
- věnuje se převážně experimentování s výtvarnými materiály a tvorbě na základě vlastní fantazie a nabytých poznatků o světě
- rozliší odstíny barev, základní barvy od barev sekundárních, které si umí namíchat
- své dílo vlastními slovy popíše a vysvětlí, co ho k jeho stvoření vedlo
- osvojí si kulturní normy chování a spolupráce v kolektivu

5.2.1.3 Školní výstupy předmětu – Plošná tvorba

V tomto předmětu se zabýváme převážně plošnými fenomény z oblasti výtvarné tvorby. Tj.:kresebnými, malířskými a grafickými technikami a žánry a náměty. Přičemž neprobíhá primárně jen nácvik a pilování výtvarných technik a zacházení s výtvarnými nástroji a prostředky, ale hlavní důraz je kladen na svébytný výtvarný projev žáka v jedinečnosti jeho osobnosti a jeho originálním přístupem a vztahu ke světu i k sobě samému. Pracujeme laboratorní metodou: „vyzkoušej, praktikuj, ovládni, zdokonaluj“ anebo „Uč se o sobě i o světě tím, že sebe a svět zobrazuješ!“

Žáci si na základě nejelementárnějších zkušeností s tužkou, rydlem, štětcem a dlátem propracovávají ke složitějším a komplexnějším způsobům tvorby. Zároveň se stále vrací k těm nejprostším prostředkům a nacházejí jejich dokonalé využití a výraz. Dbáme zároveň na rozvoj výtvarného a tvůrčího myšlení žáků, rozvoj výtvarného jazyka a zapojení všech vývojových složek osobnosti žáka do rozvoje jeho výtvarného projevu.

I. stupeň

Žák

1. ročník

- vyjmenuje a rozliší žánry: zátiší, portrét, krajina s jednoduchými pravidly kompozice a kánonu
- zobrazí v odlišných proporcích různě vzdálené předměty
- v grafice zvládá papírotisk a jednoduchý linoryt

2. ročník

- zdokonaluje se po řemeslné stránce výtvarných technik – kresby, malby, grafiky

- používá správně jednoduché výtvarné názvosloví
- věnuje se kresebné linii, šrafuře, stínování, barevné modelaci objemu
- objevuje rytmus, strukturu rozličných povrchů a jednoduché kompozice na zlatý řez
- nakreslí předmět či postavu, zvíře, ponejvíce z boku
- je plně zodpovědný za dokončení své práce a je schopen přijmout zpětnou vazbu od okolí

3. ročník

- kreslí portrét z profilu, en face podle pravidel kánonu ideálních proporcí. Zohledňuje ve svých kresbách a skicích zákonitosti perspektivy. Úhel pohledu: z nadhledu, podhledu
- řeší ve svých kresbách kontrast ploch, linii tvaru, texturu (povrch a materiál) a modelaci zobrazovaného. Poměr detailu k celku a proporce v obraze
- je plně zodpovědný za dokončení své práce a je schopen přijmout zpětnou vazbu od okolí a také ji poskytnout spolužákům

4. ročník

- žák se seznamuje s písmem a myšlenkou ve výtvarném díle
- věnuje se kresbě a zvládá její úskalí nastíněná v předchozím ročníku, kreslí portrét ze $\frac{3}{4}$ pohledu, ovládá gradaci šrafur
- hledá originální řešení a nové přístupy. Zbavuje se schémat a klíše své dosavadní tvorby
- ovládá v přiměřené míře nové výtvarné názvosloví a pojmy a používá je

5. ročník

- prohlubuje své znalosti a dovednosti v technice temperové malby, v kresbě různými prostředky a nástroji
- v grafice (papírotisk, barevný linoryt, suchá jehla, soutisk) nachází nové variace a kombinace těchto technik
- zvládá úměrně svému věku a talentu kresbu a malbu zátiší z jednoduchých stereometrických tvarů v odpovídajících proporcích a perspektivě

6. ročník

- zvládá úměrně svému věku a talentu studijní kresbu portrétu, zátiší, krajiny, architektury v odpovídajících proporcích a kontrastech a perspektivě
- aplikuje a zná základní pravidla perspektivy a pozorování v kresbě interiéru i exteriéru architektury
- uplatňuje svůj originální výtvarný jazyk.
- ovládá kompoziční řešení prostoru obrazu a začlenění písma do obrazu

7. ročník

- profiluje se ve své oblíbené výtvarné technice (kresba, malba)
- vyjádří stínováním tvar a objem, vymodeluje prostor barvou
- zobrazuje architekturu a krajinu v perspektivní zkratce
- rozpozná ptáci a žabí perspektivu – nadhled a podhled v architektuře
- absolvuje I. stupeň závěrečnou práci zvoleného formátu

- v grafice vytváří postupně odrývaný linoryt i soutisk více matic linorytu

II. stupeň

Žák:

I. ročník

- rozvíjí nadále svou technickou zručnost a využívá ji k zobrazení svých myšlenek a pocitů, názorů
- samostatně řeší výtvarné problémy, experimentuje s nabitými poznatky a zvládá i složitější výtvarné myšlenkové postupy – parafráze, hyperbola, citace uměleckého díla

II. ročník

- vybírá si plošný, prostorový či akční způsob vyjádření a věnuje se dále ve zvýšené míře jednomu z nich
- vybírá si složitější úkoly zaměřené na kompozici, perspektivu a modelaci objemu a tvaru
- reaguje svou volnou tvorbou na podněty ze svého dospívání a současnou výtvarnou scénu i díla minulosti

III. ročník

- se věnuje své specializaci, buď jako koníčku nebo jako aspiraci na VŠ uměleckého zaměření

IV. ročník

- zvládá základní techniky malby, kresby na dobré studijní úrovni
- své dovednosti zúročí a obhájí ve své absolventské práci

5.2.1.4 Školní výstupy předmětu – Prostorová tvorba

Tato oblast je vyučována současně s prvním předmětem. Pouze ve III. a IV. ročníku druhého stupně si žáci vybírají mezi předměty Prostorová a Plošná tvorba a ve zbývajícím čase se věnují ve zvýšené hodinové dotaci jednomu z nich. Žáci rozvíjí a uplatňují také své tzv. **“měkké dovednosti”** spjaté s vývojem osobnosti dítěte a dospíváním. Vždy se pokoušíme přistupovat empaticky k tématu, řešené otázce či projektu. Techniky volíme v součinnosti s naším výtvarným záměrem, sdělením a názorem. Tvořivé myšlení žáka v rámci předmětu Prostorová tvorba zahrnuje myšlenkové pochody a fantazii žáka vyvolané položením otázky, zadáním úkolu a jinak evokované. Zároveň klade na žáka nárok samostatně myslet, bedlivě pozorovat, aktivně jednat, vyjadřovat svůj názor a obhájit si ho před učitelem a spolužáky – souhrnně řečeno konfrontovat sebe a své dílo se světem výtvarného umění a jeho představiteli. Krom klasických výtvarných technik prostorové tvorby vyučovaných tradičně na ZUŠ jako modelování z keramické hlíny, moduritu, syporexu, papíroviny a kašírovací hmoty, zasahuje Prostorová tvorba i do oblastí akčního výtvarného umění a objektové tvorby. Žáka prochází oblastmi modelování na základě prožitku, příběhu, vlastní obrazotvornosti. U vyšších ročníků je zařazeno studijní modelování podle modelu (busta, zátěší) a užitá keramika.

I. stupeň

Žák:

1. ročník

- modeluje jednoduché figurky a objekty z hlíny
- zvládá i výtvarné úkoly/témata, které vyžadují abstraktní myšlení
- rozvíjí se prostřednictvím výtvarných technik a her po emoční i rozumové stránce
- dodržuje vymezená pravidla výtvarné třídy
- začíná se u něj projevovat silnější sklon k plošnému či prostorovému vyjadřování

2. ročník

- modeluje figurky zvířat i lidí a zátiší podle skutečnosti
- vytváří členitější a různorodější tvary
- vnímá konvexní a konkávní tvary objemu, uvažuje více o prostoru
- je schopen volit mezi výtvarnými prostředky pro dané téma a svůj konkrétní záměr

3. ročník

- své tvoření reflektuje a je schopen autokritiky a systematictější práce na jednom projektu ve více hodinách
- začíná vědomě používat jazyk výtvarné abstrakce a přiřazuje mu vjemy, pocity, prožitky
- je schopen odhadnout rozsah práce a přizpůsobit se časovým podmínkám
- začíná chápat výtvarný jazyk abstrakce a přiřazuje mu vjemy a pocity a prožitky

4. ročník

- pokračuje ve svých vlastních projektech a podílí se i na společných školních dílech. Účastní se výstav a soutěží.
- periodicky si volí svá vlastní výtvarně obsahová témata a paralelně na nich pracuje vedle zadání výtvarných úkolů od učitele
- spolupracuje na projektu s více žáky a je schopen zastat různé role ve skupině

5. ročník

- v modelování a prostorové tvorbě se věnuje tvorbě rozsáhlejších objektů
- volí složitější náměty a řetězí je v cyklus, věnuje se i objektové tvorbě, instalacím v prostoru
- kombinuje jednotlivá média pro zvýšení účinků svých děl a nacházení nových výrazů prostorového výtvarného jazyka
- je plně zodpovědný za dokončení své práce a je schopen přijmout zpětnou vazbu od okolí (učitel – spolužáci)
- prohlubuje se dialog učitel – žák a vzniká diskuze nad výtvarnými výstupy
- dokáže se inspirovat mistrovskými výtvarnými díly z minulosti

6. ročník

- tříbí a proměňuje svůj projev po výtvarné i technické stránce z dětského projevu na projev dospívajících
- snaží se najít originální řešení a nové přístupy v plošné tvorbě
- zbavuje se schémat a klišé své dosavadní tvorby
- počíná se výtvarně vymezovat a určuje si vlastní témata ke zpracování

7. ročník

- začíná svou výtvarnou práci vnímat v kontextu výtvarných dějin a současné umělecké scény
- dokáže principy mistrovských děl reflektovat ve vlastní tvorbě
- je připraven podle zájmu k přijímacím zkouškám na SŠ

II. stupeň

Žák

I. ročník

- věnuje se svým vlastním tématům a účastní se společných školních projektů
- profiluje se jako malíř, grafik, sochař, akční umělec
- vybírá si své oblíbené autory v současném výtvarném umění a konfrontuje se s nimi

II. ročník

- věnuje se propojování sociálních témat se svou výtvarnou tvorbou
- je schopen pronikat médii (sochy, kresby, malby, grafiky) a využívat jejich specifika pro největší účinnost výtvarného jazyka v souladu s obsahem prostorového díla
- dokáže vhodně volit mezi modelovacími výtvarnými technikami v návaznosti na své téma a záměr

III. ročník

- usiluje o přesah své tvorby do života, vystavuje
- řeší prostřednictvím výtvarných děl složité otázky, které si klade v průběhu dospívání
- vybírá si mezi výtvarnými směry a hnutími ve 20. století a inspiruje se jimi
- zkoumá další možnosti a prvky prostorového zobrazování, akce a instalace

IV. ročník

- zvládá modelování busty a zátiší na uspokojivé úrovni
- je připraven dle svého zájmu na VŠ uměleckého zaměření
- absoluuje ZUŠ závěrečnou práci zvoleného formátu
- používá výtvarné principy jako: parafrázi, kopii, ironii, přepis. Pracuje s jejich významy, tématy a vizualizací ve vlastní práci. Inspiruje se jimi.

5.2.1.5 Školní výstupy předmětu – Dějiny umění

Hodiny dějin umění aneb Historie a současnosti navazují na praktické předměty oboru a prochází napříč všemi stoletími a světadíly. Nepostupujeme přísně chronologicky, ale spíše tematicky, vždy však se začleněním do historického a kulturního kontextu a podtextu a hledáním paralel a souvislostí k dnešku. Znalosti získané v tomto předmětu poskytují žákům všeobecný kulturní rozhled a hlubší pochopení jednotlivých výtvarných směrů, etap a slohů. Zvláštní pozornost věnujeme některým výrazným osobnostem převyšujících svým významem svou dobu i zemi.

I. stupeň

Žák:

1. ročník

- rozezná mezi užitým uměním, uměním jako sebevyjádřením, výrazem a pocitovou výpovědí umělce a zobrazením skutečnosti či fantazijního nebo alegorického námětu
- je seznámen s prostředím galerie, navštěvuje vybrané výstavy v rámci galerijní animace
- seznámí se postupně s uměním pravěku a domorodých národů

2. ročník

- je schopen inspirovat se reprodukovanými obrazy a odkazy z Dějin umění
- začíná se orientovat v předmětu chronologicky i v tematických souvislostech
- seznámí se s uměním starověkých civilizací

3. ročník

- začíná svou výtvarnou práci vnímat v kontextu výtvarných dějin a současné umělecké scény
- v předmětu Dějiny umění vnímá historické a sociální aspekty doby, kdy díla vznikala, dokáže rozeznat díla z pravěku, starověku a novověku. Má na konkrétní umělecké dílo svůj názor
- prochází dějinami umění od Antiky po Byzantskou říši. Začíná používat základní výtvarné názvosloví

4. ročník

- je schopen parafráze vybraných klasických výtvarných děl, dokáže je zařadit do jejich doby, určit autora a popsat jeho záměr
- dokáže svůj výtvarný názor a preference obhájit ve skupinové diskuzi
- poučí se o křesťanském umění Evropy a blízkého východu, rozpozná románský sloh

5. ročník

- věnuje se svým vlastním tématům, která ho v předmětu zaujmou, zpracovává je formou referátu
- rozpozná Gotický sloh a obrazové umění středověku
- používá rozšířené výtvarné názvosloví

6. ročník

- žák seřadí vývojová období a epochy ve Výtvarných dějinách od pravěku do novověku
- rozpozná vybraná díla těchto epoch. Je schopen vysledovat souvislosti i odlišnosti mezi jednotlivými epochami a hovořit o nich
- podrobněji se zabývá uměním renesance, předkolumbovské Ameriky a Asie

7. ročník

- žák se orientuje v základním členění dějinných epoch v dějinách umění, dokáže k těmto epochám přiřadit stěžejní díla a zná jejich autory. Vnímá vše v historickém a sociálním pozadí

- v historii obsáhne umění Baroka, Klasicismu a Romantismu. Zná a používá základní historicko-kulturní názvosloví
- žák zná a dovede vysvětlit jednoduché výtvarné názvosloví, termíny a pojmy jako kompozice, plán obrazu, karikatura, nadsázka, harmonie, ironie disharmonie, chaos a výtvarný řád, stavební sloh, výtvarný styl

II. stupeň

I. ročník

- žák se věnuje propojování sociálních a uměleckých témat a hledá tzv. „body dotyku“ se svým životem
- je schopen pronikat do jejich obsahu a převádět sdělení stará staletí do dnešní doby a nacházet jim příměr v současné výtvarné kultuře
- nastuduje umění 19. století - realismus, impresionismus, symbolismus, secesi

II. ročník

- žák usiluje o pochopení přesahu výtvarného díla a uměleckého sdělení do svého běžného života. Konfrontuje své dílo se soudobou výtvarnou scénou i s klasickými díly ve stálé expozici MG a jiných galerií a hledá mezi nimi pojetko a možné podněty a východiska pro svou vlastní tvorbu.
- prochází dějinami 1. pol. 20. stol. (Avantgarda a moderní směry)

III. ročník

- orientuje se v Dějinách umění 2. pol. 20. století
- rozpozná abstraktní expresionismus, minimalismus, land-art, op-art, pop-art, nová figurace)

IV. ročník

- žák disponuje uceleným pohledem na dějiny umění, dokáže se orientovat v historických slozích, hnutích i tendencích chronologicky i nacházet paralelní souvislosti napříč dějinami
- ovládá výtvarné názvosloví na velmi dobré úrovni
- má povědomí o současné výtvarné scéně doma i v zahraničí. Utvořil si svůj vlastní umělecký názor a preference
- je schopen intelektuální diskuze nad jednotlivými výtvarnými díly

Poznámka: Žáci II. stupně, kteří neabsolvovali předchozí studium I. stupně, plní ve všech předmětech školní výstupy I. stupně a zakončují studium minimálně na úrovni očekávaných výstupů 6. ročníku I. stupně.

5.3 TANEČNÍ OBOR

Charakteristika tanečního oboru

Posláním tanečního oboru je vychovat mladého člověka se smyslem pro harmonický kultivovaný pohyb, aktivního, tvořivého, vnímavého a citlivého ke svému okolí. Také vychovat absolventa, který je schopen chápat taneční umění a orientovat se v jeho formách a žánrech, absolventa s celoživotní láskou a úctou k umění.

Tanec je umělecký směr, který rozvíjí celou osobnost člověka, podchycuje a rozvíjí nadání dětí, probouzí v nich smysl pro krásu tance, tvůrčí schopnosti a prohlubuje duševní život člověka.

Tanečník se seznamuje se stavbou a strukturou těla, učí se ho používat na základě správných principů různých stylů tance, má možnost naučit se orientovat v různých oblastech spojených s tanečním projevem.

5.3.1 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: Tanec

5.3.1.1 Učební plán

Přípravné studium

	1. ročník	2. ročník
Přípravná taneční výchova	1	1-2

Přípravné studium II. stupně

	PS II.
Taneční techniky	1
Taneční praxe	1

Přípravné studium II. stupně je určeno žákům od 14 let, kteří neabsolvovali předcházející studium I. stupně.

Žák prokáže základní návyky a dovednosti, začíná plnit výstupy I. stupně.

I. stupeň

ročník	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Taneční techniky	1	1	1	1	1	1	1
Taneční styly			0,5	0,5	0,5	0,5	1
Taneční praxe	1	1	1,5	1,5	1,5	1,5	2

II. stupeň

ročník	I.	II.	III.	IV.
Taneční praxe	1,5	1,5	1,5	1,5
Taneční schopnosti	1,5	1,5	1,5	1,5

Vyučovací předměty Taneční techniky, Taneční styly, Taneční praxe a Taneční schopnosti mohou být s ohledem na individuální potřeby žáků vyučovány v blocích.

5.3.1.2 Školní výstupy předmětu – Přípravná taneční výchova

PS

Žák

- správně drží postavení těla vleže i ve stoje
- popíše a ukáže jednoduché prostorové dráhy (kruh, diagonála)
- vytleská jednoduchý rytmus
- popíše, vyjmenuje a předvede různé druhy běhů, chůzí, skoků a poskoků
- při cvičení ohýbá končetiny v kloubech a dopíná chodidlo
- předvede pohyb na zadané téma

5.3.1.3 Školní výstupy předmětu – Taneční techniky

I. stupeň

1. ročník

- dokáže vědomě pohybovat horními i dolními končetinami (HK/DK) ve svalovém napětí
- dokáže určit prostorovou dráhu (diagonálu, postavení čelem a zády k učiteli, kruh aj.)
- zapojuje se do práce v kolektivu
- popíše jednoduchý taneční prvek

2. ročník

- vloží probranou taneční techniku do jednoduchého zadaného prvku v pomalém tempu na místě i v prostoru
- při pohybu v prostoru dokáže použít rekvizitu
- popíše princip provedení viděného jednoduchého prvku
- vyjmenuje názvy základních pohybů HK a DK (chůze, běhy, skoky, poskoky aj.)

3. ročník

- využívá taneční techniku v jednoduchých tanečních prvcích
- propojuje probranou taneční techniku s jednoduchým pohybem v taneční variaci v základním prostorovém postavení (diagonála, čelem, bokem a zády k učiteli) v kolektivu i samostatně
- používá rekvizitu (míč, stuhu, šátek atd.) k doplnění pohybu
- popíše specifické pohyby člověka
- spolupracuje v kolektivu při jednoduchých tanečních úkolech
- popíše a předvede taneční prvek na základě viděného či zadaného pohybu

4. ročník

- zvládá techniku v probíraném tanečním prvku
- používá nabytou techniku v jednoduchých tanečních variacích v prostorových liniích, ve skupině i s partnerem

- zvládá použít rekvizitu u jednoduchého pohybu
- dokáže slovně popsat co to je specifický pohyb člověka a předvést ho na jednoduchém pohybu
- pracuje v kolektivu při různých tanečních aktivitách
- předvádí technicky náročnější prvek na základě principu přesného provedení a umí jej slovně popsat
- zná odborné názvy probíraného stylu tance, dle slovního zadání je schopen předvést sled jednoduchých prvků a naopak

5. ročník

- zvládá techniku pohybu v probíraném stylu tance v jednodušších variacích
- vkládá nabytou taneční techniku do složitějších tanečních variací v jednodušších prostorových tvarech, ve skupině i s partnerem
- dokáže použít rekvizitu k pohybu
- je schopen předvést své vlastní specifické pohyby v krátké pohybové variaci
- začleňuje se do kolektivu při pohybových hrách, improvizacích aj.
- vytváří krátkou pohybovou variaci s přesně prováděnými prvky na základě jejich principů
- vyjadřuje se v přesných názvech daného tanečního stylu a umí slovně vytvořit kratší pohybovou variaci

6. ročník

- zvládá technickou část pohybu ve složitějších tanečních variacích v probíraném tanečním stylu
- dovede využít nabytou taneční techniku při zadané pohybové variaci v prostorových drahách a tvarech, ve skupině i s partnerem
- využívá plně při tanci rekvizitu k umocnění pohybů, či smyslu choreografie
- využívá a prohlubuje při improvizaci své vlastní, specifické pohyby
- aktivně spolupracuje s kolektivem při řešení složitých úkolů, nácvičích tanců aj.
- vytváří delší pohybové variace, při kterých vědomě využívá základní principy pohybů
- používá přesné názvy prvků v probíraném tanečním stylu, dokáže popsat delší pohybovou variaci a naopak

7. ročník

- zvládá složitou techniku v různých probraných tanečních stylech na odpovídající taneční úrovni
- využívá nabytou taneční techniku při jakémkoliv pohybu v celém tanečním prostoru, v práci ve skupině i s partnerem
- plně uplatňuje v tanci rekvizitu
- realizuje v taneční variaci i osobité pohyby sobě, vědomě a cíleně pracuje na jejich prohlubování
- zodpovědně se zapojuje do práce v kolektivu v nejrůznějších interpretačních i tvůrčích činnostech
- zná principy různých tanečních stylů a využívá je v jakémkoliv pohybu

- používá přesné názvy prvků v různých stylech tance, dokáže ve viděné složité choreografii najít probírané prvky a nazvat je

PS II.

Přípravné studium II. stupně je určeno žákům od 14 let, kteří neabsolvovali předcházející studium I. stupně.

Žák prokáže základní návyky a dovednosti, začíná plnit výstupy I. stupně.

5.3.1.4 Školní výstupy předmětu – Taneční styly

I. stupeň

Žák

3. ročník

- rozpoznává a rozdělí pomocí sluchu jednoduché hudební ukázky dle tanečních stylů (klasická hudba, disko, lidová hudba, populární hudba aj.)
- rozliší a nazve probírané hudebně-taneční styly

4. ročník

- nazve a popíše probíraný taneční styl a rozpozná ho v hudbě, popřípadě ve viděném pohybu
- jednoduše charakterizuje probíraný taneční styl slovem i jednoduchým pohybem

5. ročník

- předvádí pohybem jednoduché charakteristické prvky probíraného žánru (znázorňuje je, či o nich dokáže hovořit)

6. ročník

- zvládá slovně i pohybem předvést charakteristické vlastnosti probíraného tanečního žánru

7. ročník

- zná různé taneční styly, jejich odlišnosti v práci s pohybem, dokáže je rozeznat a slovně zhodnotit, zná jejich charakteristické znaky a zvládá jejich pohybové ztvárnění

5.3.1.5 Školní výstupy předmětu – Taneční praxe

I. stupeň

1. ročník

Žák:

- rozliší sluchem základní znaky skladeb (rychlá, pomalá, mollová, durová, rytmus atd.)
- přirozeně se pohybuje na hudební podnět
- předvede přirozeným tanečním projevem nálady
- rozezná chyby ve viděném pohybu

2. ročník

- rozpozná u jednoduchého hudebního doprovodu předehtu, střed a závěr
- pohybuje se přirozeně v prostoru se zaměřením na pohyby horních končetin na hudební podnět
- pohybově splní jednoduchý zadaný úkol s dětskou tematikou (vytváření zvířat pohybem, denních činností, různá zaměstnání aj.)
- přiřadí či předvede jednoduchý pohyb k základním lidským emocím (smutek, radost, zlost, strach...)
- vymýšlí a popíše vlastní obsah hudební ukázky
- hodnotí předvedený pohyb

3. ročník

- vytvoří jednoduchý pohyb probíraného tanečního stylu
- reaguje přirozeným pohybem s tanečními prvky na hudební podnět
- přiřazuje odpovídající taneční pohyby k lidským emocím, prožitkům aj.
- vymýšlí námět vlastní improvizace včetně jednoduchých pohybů

4. ročník

- sluchově rozdělí hudební předlohu na předehtu, hlavní část a závěr
- reaguje na hudební podnět jakýmkoliv probraným pohybem
- splňuje zadaný jednoduchý pohybový úkol v krátké variaci s využitím taneční techniky
- používá při vytváření jednoduchých variací taneční výraz, prožitek či emoce
- samostatně improvizuje ve skupině s využitím jednoduchých prvků
- vytváří pohyby na hudební i nehudební podnět
- vymýšlí taneční obsah jednoduché taneční variace včetně pohybů
- hodnotí technickou část prováděného prvku
- na kratší pohybové variaci dokáže slovně posoudit předvedený výkon
- vytváří vlastní jednoduchou choreografii snadno čitelnou pro ostatní

5. ročník

- orientuje se v jednoduché hudební předloze
- reaguje pohybem na hudební podnět v jednodušších tanečních variacích
- vymýšlí a předvádí vlastní krátké taneční variace na základě zadání úkolu učitelem
- propojuje ve vlastních variacích techniku pohybu s emocemi a prožitky
- zvládá improvizovat i předvést naučený či vlastní tanec před diváky
- vytváří samostatně jednoduché pohybové variace na hudební i nehudební podnět
- vymýšlí taneční děj a obsah složitější taneční variace včetně pohybů
- hodnotí technické provádění pohybů v kratší pohybové variaci
- ohodnotí jednoduše taneční vystoupení
- na jednoduchých choreografiích poznává jejich myšlenku, děj aj.

6. ročník

- zvládá orientaci v hudební předloze (předehra, hlavní část, refrén, závěr)
- dokáže pohybově reagovat na hudební podnět ve složitějších pohybových variacích
- vytváří samostatně na zadaný úkol delší taneční variace s probranou technikou
- vkládá do vlastních technicky náročných variací emoce a prožitky s tanečním výrazem
- samostatně improvizuje ve skupině i před ostatními
- vytváří pohybové variace na hudební i nehudební podnět
- vymýšlí samostatně obsah tance, jeho náplň, styl, děj aj.
- hodnotí technickou stránku prováděných pohybů v náročných variacích
- dokáže předvést nacvičený tanec a ohodnotit kriticky i sebe sama, svou přípravu a nasazení
- na různých ukázkách tanečních choreografií je schopen jednoduše vysvětlit hlavní děj, myšlenku, motiv aj.

7. ročník

- dokáže slovně rozdělit základní stavbu složitější skladby (předehra, hlavní část, refrén, závěr, dohra aj.)
- dokáže pohybově reagovat na hudební podnět ve složitých pohybově náročných tanečních celcích
- vytváří samostatně na zadaný úkol složité a technicky náročné taneční variace
- vytváří vlastní, technicky náročný tanec plný emocí a subjektivních prožitků s tanečním výrazem podle svých osobních dispozic
- využívá vlastních možností pohybu a rozsahu těla při tanci
- tvoří složité taneční variace na hudební i nehudební podněty
- aktivně vnáší své nápady do vytváření tanečních choreografií
- na základě vlastních zkušeností dokáže zhodnotit viděný či vlastní pohyb v rámci dodržování zásad optimálního držení těla
- realizuje veřejně naučený tanec před diváky, dokáže zhodnotit celkový dojem z vystoupení včetně své přípravy a výkonu
- dokáže posoudit obsah, provedení a děj viděných tanečních choreografií (divadelní představení atd.)

II. stupeň

Žák

I. ročník

- improvizuje na hudební i nehudební podnět
- pracuje ve skupině na zvládnutí zadaného úkolu
- navrhuje samostatně různé změny, nápady řešení na chystanou choreografii
- vyplňuje prostor kolem sebe na základě impulsu
- prohlubuje dispozice, rozsah a ohebnost vlastního těla
- hodnotí viděnou choreografii

II. ročník

- vytváří v improvizaci specifické pohyby
- spolupracuje s ostatními na vytváření složitých pohybových variacích
- vymýšlí jednoduché choreografie včetně děje, kostýmů, rekvizit, stylu tance aj.
- pohybuje se v prostoru na podněty z okolí, na vlastní impuls aj.

III. ročník

- správně vkládá své specifické pohyby do ucelených tanečních vazeb v improvizaci
- realizuje svůj názor ve skupině při vytváření jednoduchých choreografií s důrazem na přesné provedení prvků (charakterově, výrazově aj.)
- navrhuje vlastní náměty, rekvizity aj. při různých hudebních ukázkách
- vyjadřuje svým pohybem momentální stav, náladu, reaguje na podněty z okolí aj.
- soustředěně pracuje na vyváženosti mezi vlastním intelektem, emocemi a fyzickými možnostmi vlastního těla
- zhodnotí viděnou choreografii na odpovídající úrovni

IV. ročník

- používá vlastní pohybový slovník v improvizaci (zdroj pro vlastní autorskou tvorbu)
- vytváří samostatně i ve skupině různé choreografie s využitím všech tanečních možností
- aktivně spolupracuje na konečném vzhledu choreografie a navrhuje vlastní scénická řešení
- je schopen vnímat pohybem své okolí, vnitřní pocit aj. a propojení mezi intelektem, emocemi a fyziologií člověka
- dokáže osobitě posoudit viděnou choreografii (vlastní nasazení, příprava, kolektiv aj.)

5.3.1.6 Školní výstupy předmětu – Taneční schopnosti

II. stupeň

I. ročník

Žák

- věnuje se hlouběji konkrétnímu probíranému stylu tance a na jeho základě vytváří charakteristicky čisté pohybové variace
- předvede probranou techniku v přirozeném tanečním projevu
- použije slovní i psanou formou odborné názvosloví v tanci

II. ročník

- zvládá orientaci různých tanečních stylů
- vytváří technicky čisté pohybové variace s jednoduchou tematikou
- cíleně propojuje vlastní pohyby s přesnou technikou daného pohybu
- přesně určuje názvy k viděným prvkům z různých probraných stylů tance

III. ročník

- ovládá různé styly tance a vytváří technicky náročné variace s různou tematikou
- zaměřuje se na technickou čistotu pohybu v jednoduché improvizaci v daném tanečním stylu
- pojmenovává přesným názvem viděný pohyb

IV. ročník

- provádí pohyby v různých stylech tanečního umění ve složitých a technicky náročných variacích se složitým obsahem
- využívá nabyté taneční techniky různých tanečních stylů ve vlastních tancích a vědomě je aplikuje do náročných pohybů improvizace
- vyjadřuje se pomocí přesných názvů pohybů v jednotlivých odvětvích tance

5.4 LITERÁRNĚ-DRAMATICKÝ OBOR

5.4.1 STUDIJNÍ ZAMĚŘENÍ: Literárně-dramatický obor

Charakteristika literárně-dramatického oboru

Těžištěm výuky je práce v kolektivu směřující od spontánního dětského dramatického projevu k vytvoření schopnosti samostatně, osobitě, přirozeně a přitom kultivovaně se vyjadřovat v sociální i umělecké komunikaci hlasem, pohybem, gesty, psaným slovem či projevem s využitím loutkářských prostředků. Zahrnuje i mluvní a pohybovou přípravu zaměřenou k rozvoji technických i výrazových mluvních a pohybových dovedností, literárních dovedností žáků jako předpokladu jejich celistvého, přirozeného, sdělného a osobitého projevu.

Vzdělání získané v literárně-dramatickém oboru žáci mohou využít v těch oblastech lidské činnosti, ve kterých se uplatní nezbytné specifické komunikační dovednosti a vysoká míra empatie. Literárně-dramatický obor poskytuje spolehlivý základ i pro další studium směřující k profesionálnímu uplatnění.

5.4.1.1 Učební plán

Přípravné studium

	1. ročník	2. ročník
Dramatická příprava	1	1 - 2

Přípravné studium II. stupně

	PS II.
Dramatická příprava	2

Přípravné studium II. stupně je určeno žákům od 14 let, kteří neabsolvovali předcházející studium I. stupně.

Žák prokáže základní návyky a dovednosti, začíná plnit výstupy I. stupně.

I. stupeň

ročník	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Dramatická příprava	1	1	1	1,5	1,5	1,5	1
Pohybová a hlasová příprava	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
Práce s textem a přednes	0,5	0,5	0,5	1	1	1	1,5

II. stupeň

ročník	I.	II.	III.	IV.
Dramatická příprava	1	1	1	1
Práce s textem a přednes	2	2	2	2

Vyučovací předměty Dramatická příprava, Pohybová a hlasová příprava, Práce s textem a přednes mohou být s ohledem na individuální potřeby žáků vyučovány v blocích.

5.4.1.2 Školní výstupy předmětu – Dramatická příprava

PS:

Žák

- ovládá základní komunikační dovednosti v kolektivu dětí
- vytleská jednoduchá rytmická cvičení
- předvede na pokyn učitele dechová a artikulační cvičení
- pracuje s fantazií a představivostí
- uplatňuje pohybové, mluvní a rytmické cítění

5.4.1.3 Školní výstupy předmětu – Dramatická průprava

1.- 2. ročník

- zvládá jednoduché úkoly v souborové práci a uplatňuje v nich svou fantazii, emoce a představivost.
- zvládá komunikační start a prohloubení sociálního cítění s kolektivem
- zvládá jednoduchý rytmus a dynamiku
- umí vnímat prostor a orientuje se v něm
- zvládá základní pravidla dramatické hry a je schopen se jí zúčastnit
- ovládá artikulační cvičení v říkadlech
- uplatňuje pohybové dovednosti

3.- 4. ročník

- zvládá v etudě jednoduchý děj i ve spolupráci s ostatními
- zvládá dechová cvičení a pracuje na jevištní mluvě
- dokáže slovně vyjádřit své pocity a názory na určitou situaci
- dokáže tvořivě přistupovat k zadaným úkolům
- dokáže se naučit krátké texty

5.- 6. ročník

- dokáže kriticky zhodnotit práci ročníku
- dokáže sám vymyslet dramatickou situaci (etudu) a ztvárnit ji
- umí přijmout kritiku své práce
- respektuje své spoluhráče při dramatické hře
- zvládá jevištní mluvu a práci s dechem
- aktivně se zúčastňuje zadaných úkolů
- dokáže spolupracovat v prostoru s partnerem (i s více partnery)
- má svůj vlastní názor, který umí vyjádřit

7. ročník

- rozliší jednotlivé divadelní žánry
- umí zacházet s rekvizitou
- dokáže se naučit zpaměti delší texty
- používá různorodé vyjadřovací prostředky
- přináší vlastní nápady a podněty a je schopen je dramaticky realizovat individuálně či ve skupině

5.4.1.4 Školní výstupy předmětu – Pohybová a hlasová průprava

Žák zdokonaluje a kultivuje vlastní hlasové a pohybové dovednosti, vnímá své tělo a hlas jako nástroje, které je třeba doladřovat.

1.- 2. ročník

- žák ovládá správné držení těla
- dokáže improvizovat na hudbu či rytmus, orientuje se v prostoru
- uvědomuje si správnou oporu dechu
- zvládá artikulační cvičení v říkadlech

3.- 4. ročník

- zvládá pohybovou improvizaci, hudebně rytmický projev, uvědomuje si tělo jako celek
- zvládá prodloužený výdech a základy dechové opory, rezonanci
- umí dechová, hlasová a artikulační cvičení uplatňovat při práci s mluveným slovem
- vědomě usiluje o správné držení těla a zvládá prostorové cítění

5.- 6. ročník

- umí navázat v jednoduchých dechových, artikulačních cvičeních a pohybových etudách kontakt s partnerem a vyjádřit vztah k němu
- si ve cvičeních uvědomuje výrazové a pohybové možnosti
- ve výrazových variantách uplatňuje správné technické návyky v mluvním projevu, dechovou oporu, rezonanci v masce, aktivaci v podbřišku a neustálou aktivaci mluvidel
- zvládá daný hudební námět formou dramatické pohybové improvizace

7. ročník

- vědomě pracuje s odbornými mluvními dovednostmi
- adekvátně užívá hlas a tělo v situacích dramatické tvorby i v běžných životních situacích
- zvládne pohybovou improvizací ztvárnit vlastní zážitek
- je všestranný z hlediska pohybové, dramatické a hlasové složky

5.4.1.5 Školní výstupy předmětu – Práce s textem a přednes

Jedná se o předmět zaměřený na práci s textem a jeho interpretaci.

1.- 2. ročník

- zvládá zpaměti kratší texty - básničky, povídky - chápe jejich obsah
- uvědomuje si správnou artikulaci při čtení textu
- při práci s textem dokáže zapojit dechovou oporu
- realizuje jednoduchý text s partnerem
- ovládá speciální texty zaměřené na techniku řeči

3.- 4. ročník

- čte text s porozuměním
- dokáže popsat obsah a charakteristiku postav, které v daném textu vystupují
- dokáže vyjádřit svůj zážitek ze zhlédnutého dramatického díla

5.- 6. ročník

- dokáže vyprávět příběh
- provádí rozbor textu
- zvládne rozpoznat rozdíly mezi činohrou, operou a loutkovým divadlem
- rozumí pojmům – komedie, parodie, drama, satira, melodrama aj.
- písemně zpracuje vlastní text
- pracuje s rekvizitou či loutkou
- tvoří krátké literárně – dramatické tvary

7. ročník

- navštěvuje představení ostatních skupin a dokáže je kriticky hodnotit
- rozumí základním literárním a divadelním pojmům
- zvládá monolog i dialog
- dokáže pracovat s literárním textem a na jeho základě je schopen popsat vlastnosti jednotlivých postav
- veškerý text zkouší rozpohybovat

II. stupeň

5.4.1.6 Školní výstupy předmětu – Dramatická příprava

Náplň předmětu představuje seznámení žáků s postupy kolektivní divadelní tvorby.

I. – II. ročník

- projevuje schopnost srozumitelně vyjadřovat své pocity a myšlenky
- chápe stavbu jednoduché dramatické situace a dokáže s ní pracovat
- umí použít verbální a neverbální komunikaci
- využívá jazykové i mimojazykové prostředky

III. – IV. ročník

- dokáže kolektivně improvizovat na dané téma v rámci svých možností

- si uvědomuje, co je pointa, a pokouší se s ní pracovat
- rozvíjí svoji schopnost vytváření jevištních postav, hledá motivace jejich jednání a situací, v nichž se ocitají
- přijímá zodpovědnost za výsledek společné tvorby

5.4.1.7 Školní výstupy předmětu – Práce s textem a přednes

Jedná se o vyučovací předmět zaměřený na práci s textem a jeho interpretaci.

I. – II. ročník

- aktivně vyhledává texty i náměty
- je schopen rozebrat a pochopit divadelní hru, vyjádření názorů na postavy, kostýmy, prostorové zpracování
- je seznámen s vybranými literárními i dramatickými díly, dokáže je dělit žánrově
- zvládá sebekritiku
- zvládne prezentační dovednosti formou verbálního vyjádření

III. – IV. ročník

- dokáže zpracovat vlastní námět
- udržuje a zvyšuje technickou úroveň přednesu
- aktivně se podílí na tvorbě jednotlivých složek divadelní inscenace (dramaturgie, hudba, režie, rekvizita, loutka apod.)
- dokáže vybrat vhodnou předlohu pro svou tvorbu - poezie, próza, dramatický text, námět, téma

6. ZABEZPEČENÍ VÝUKY ŽÁKŮ SE SPECIÁLNÍMI VZDĚLÁVACÍMI POTŘEBAMI

Naše škola je otevřena žákům se speciálními vzdělávacími potřebami. Podmínkou pro zařazení do speciálního vzdělávacího programu je prokázání schopností potřebných ke studiu zvoleného vyučovacího oboru a potvrzení od školského poradenského zařízení (PPP nebo SPC). O přijetí ke studiu rozhoduje ředitelka školy.

Výuka žáků se speciálními vzdělávacími potřebami je realizována v souladu se školním vzdělávacím programem, vzdělávací obsah je přizpůsoben individuálním potřebám těchto žáků, případně jsou vyučováni dle individuálního vzdělávacího plánu vypracovaného učitelem a schváleného ředitelkou školy.

Při výuce se snažíme respektovat individuální potřeby žáků a přizpůsobovat jim formu a organizaci výuky. Volíme rozmanité výukové metody a využíváme také alternativní způsoby učení. Prioritou je úzká spolupráce s rodiči nebo zákonnými zástupci žáka.

Minimální hodinová dotace pro tyto žáky je stejná jako u základního studia, ve výjimečných případech může být upravena s ohledem na omezení žáka.

Zájemcům se sociálním znevýhodněním může škola vydat potvrzení o docházce a o zaplacení úplaty za vzdělání pro sociální odbor příslušné městské části podle trvalého pobytu žáka.

Hlavní budova naší školy je vybavena bezbariérovým vstupem do budovy i do tříd, nicméně přístup k toaletám bezbariérově vybaven není, proto je studium imobilních žáků na zvážení rodičů.

Budovy poboček (WZŠ Plovdivská a ZŠ v Soběšicích) nejsou plně vybaveny bezbariérovým přístupem.

7. VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ MIMOŘÁDNĚ NADANÝCH

Žáci jsou do tohoto vzdělávacího programu zařazeni ředitelkou školy na základě odborného posudku školského pedagogického zařízení, doporučení třídního učitele a se souhlasem zákonných zástupců. Těmto žákům vytváříme roční individuální vzdělávací plán, který je přizpůsoben jejich aktuálním potřebám, schopnostem a dovednostem.

Minimální hodinová dotace pro tyto žáky je stejná jako u základního studia, ve výjimečných případech může být upravena vzhledem k potřebám žáka.

Žákům mimořádně talentovaným může ředitelka školy na podkladě mimořádných studijních výsledků (např. reprezentace školy na prestižních kulturních akcích, úspěchy v soutěžích apod.) a doporučení třídního učitele přiznat vyšší hodinovou dotaci.

8. HODNOCENÍ ŽÁKŮ A VLASTNÍ HODNOCENÍ ŠKOLY

Obecné zásady hodnocení

Smyslem hodnocení je zpětná vazba nejen pro žáka, ale i jeho rodiče. Reflektuje nejen momentální výkon, ale dosaženou úroveň v rámci dlouhodobého vývoje. Učitel hodnotí žáka soustavně a při seznamování žáka či rodiče s hodnocením uplatňuje náležitý pedagogický takt. Hodnocení je v souladu se stanovenými nároky pro výstupy v jednotlivých oborech.

Formy ověřování

Opakované či jednorázové činnosti (průběžné hodnocení v hodinách, veřejná vystoupení, prezentace v rámci seminářů, individuální i skupinové projekty a prezentace, třídní přehrávky, závěrečné postupové zkoušky či písemné práce atp.).

Kritéria pro hodnocení

Úroveň zvládnutí výstupů jednotlivých vyučovacích předmětů s ohledem na individuální možnosti žáka.

Známka odráží nejen dovednost nebo vědomost samotnou, ale do jisté míry reflektuje i její další parametry (domácí přípravu, přesnost provedení zadaného úkolu atd.).

Užití klasifikačních stupňů se v některých parametrech odlišuje dle toho, ve kterých situacích je jich užito (např. postupová zkouška v hudebním oboru nezahrnuje hodnocení domácí přípravy, ale pouze momentální výkon atp.).

V případě žáků se speciálními vzdělávacími potřebami jsou hodnotící škála i forma hodnocení přizpůsobeny úrovni a charakteru jejich handicapu.

Způsoby hodnocení

Vedle klasifikace může učitel užít jiných motivačních a hodnotících prostředků podle svého uvážení, charakteru předmětu a učitelových znalostí individualit konkrétních žáků.

Užívá se jednotná škála klasifikačních stupňů dle Vyhlášky č. 71/2005 Sb. o základním uměleckém vzdělávání a Školního řádu.

Oblasti vlastního hodnocení školy

Ve vlastním hodnocení škola průběžně a systematicky sleduje výsledky oblastí:

- podmínky ke vzdělávání
- obsah a průběh vzdělávání
- výsledky vzdělávání žáků
- výsledky žáků v přijímacích řízeních
- prezentace školy na veřejnosti
- spolupráce s jinými zařízeními a organizacemi
- další vzdělávání pedagogických pracovníků
- materiálně – technické a prostorové vybavení školy
- ekonomické zajištění činnosti školy